

DE TOEKOMST VAN ISRAËL

Onlangs werd het onderwerp “Israël in het teken van belofte en profetie” uiteengezet. Wanneer je dat beluistert, blijkt, dat er nogal wat verschil in inzicht bestaat over de betekenis en de toekomst van het volk Israël. Ook is er veel onwetendheid over de plaats van het volk Israël in Gods heilsplan.

Wij kennen de bekende "**vervangingsleer**" of "vervangingstheorie". Deze leer houdt in, dat "de kerk", of de gemeente, in de plaats gekomen is van Israël en dat er voor het volk Israël helemaal geen toekomst meer zal zijn. Het is een halve waarheid. Profetieën, die over Israël gaan, krijgen vaak een geestelijke en hemelse toepassing met betrekking tot de gemeente in onze dagen. Dat neemt niet weg, dat ook de profetieën, die over de toekomst van Israël gaan (in het Oude Testament en voor zover ze er in het Nieuwe Testament zijn) wel degelijk letterlijk aan Israël vervuld zullen worden.

Soms lees je in het Oude Testament, bijvoorbeeld boven een psalm: "De toevlucht van Gods Kerk", maar dan gaat het feitelijk over Israël. Nu zijn wij wel "het Israël Gods" (Gal. 6:16) in onze dagen, maar dan moet je wel het principe van een hemelse toepassing m.b.t. de gemeente kennen. De vervangingsleer, dat de gemeente (de kerk zoals men dat noemt) in plaats van Israël gekomen is en dat er voor Israël geen toekomst meer is, is geen Bijbels standpunt. Er is nog wel degelijk een heerlijke toekomst voor het gelovig overblijfsel van Israël weggelegd.

Daarnaast is de meest bekende afwijkende boodschap "**de twee wegen leer**". Deze leer houdt in, dat de jood een eigen weg tot God heeft om behouden te worden en dat de heidenen alleen door Jezus Christus behouden kunnen worden. De joden kunnen via de Thora (de wet) en het houden daarvan, buiten Christus' offer om, tot God komen en verzoend worden. De heidenen niet. Zij kunnen alleen door geloof in het offer van Jezus Christus behouden worden. De Bijbel is daar heel duidelijk in. Rom. 1:16 zegt: "Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid **een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.**"

Bij deze leer heeft men het nog niet over de andere tien stammen van Israël, want de joden zijn slechts twee stammen (Juda en Benjamin). Alle mensen worden slechts behouden door geloof in Christus. Ook die "twee wegen leer" is een onbijbelse boodschap.

De beloften, die in de Bijbel genoemd worden ten aanzien van Israël, zijn ver van te voren in de Schrift genoteerd. Dat zijn zegeningen, die aan het volk Israël nog vervuld zullen worden. We moeten er wel bij opmerken, dat hetgeen God in de Bijbel aan beloften voor Zijn volk Israël gegeven heeft, alleen wordt vervuld aan dat deel van het volk, wat gelooft. Geheel Israël zal behouden worden (Rom. 11:26), maar "geheel Israël" bestaat, als je het onderzoekt, louter en alleen uit gelovigen (Jes. 59:20: "die zich bekeren"). Allen, die uit Israël voorgekomen zijn en niet geloofd hebben in de Messias Jezus Christus, zullen ook geen deel krijgen aan die zegeningen. Daar is de Bijbel duidelijk in.

Daarnaast is het zo, dat de profetieën, die over de toekomst van Israël gaan, licht geven op gebeurtenissen en omstandigheden, die nog in de toekomst over Israël zullen komen. Dat omvat zowel oordeel als zegen. Gewoonlijk wordt de Schrift eenzijdig geciteerd; ook in ons christelijk Nederland (wedergebornen mensen die liefde hebben voor Israël). Wij hebben ook liefde voor Israël, want "zij zijn beminden om der vaderen wil" (Rom. 11:28). Wij hebben hen in dat opzicht lief. De belangrijkste vorm om hen lief te hebben, is door hen Christus te prediken en hen Gods Woord (incl. het Nieuwe Testament) door te geven, want daarin wordt Christus aan hen geopenbaard.

De toekomst van Israël

De profetieën van de Schrift zijn niet alleen zegeningen en beloften, maar ook oordelen. Niet alles wat over Israël geprofeteerd is, vermeldt een belofte van 'heil en zegen'. We denken bijvoorbeeld aan de grote verdrukking (Matth. 24), die nog moet komen. Dat is geen belofte, maar dat is wel een profetie. Het zal (helaas) gebeuren, vanwege hun ongeloof. We denken aan de verwoesting van Jeruzalem (Zach. 14:1,2). Is dat wat wij graag willen? Nee, zeker niet, maar de Heer heeft het voorspeld en het zal gebeuren; als gevolg van de verharding en het ongeloof van het joodse volk, wat zich vandaag de dag in de joodse staat bevindt. Dat neemt niet weg, dat er ook beloften zijn, die weergeven, dat de stad herbouwd zal worden, maar wel in de juiste volgorde: eerst de verwoesting, daarna pas de herbouw.

Er is nog een belangrijk aspect, wat ik in deze inleiding wil noemen. Alles wat door Gods profeten ten aanzien van Israël geprofeteerd is, is niet altijd naar de wil van God. Het staat wel in Gods Woord. Hij heeft het voorspeld, maar dat wil nog niet zeggen dat het ook allemaal in overeenstemming is met Zijn wil. Integendeel!

Er is in de Bijbel bijvoorbeeld sprake van het ontstaan van een joodse staat. Dat wordt o.a. in Ezech. 37 voorspeld, maar het is een joodse staat in ongeloof. Ezech. 37 beschrijft de profetie van "het dal der dorre doodsbeenderen". Er wordt gesproken over beenderen, die bij elkaar komen, waarna er zenuwen (spieren) overheen komen en tenslotte een huid. Er ontstaat een lichaam, maar er is geen geest in. Dit is een beeld van het tot stand komen van de joodse staat in onze dagen, maar de Geest ontbreekt. Dat wil zeggen: het Leven van God is er niet in. Dat Leven komt er wel in, maar pas in tweede instantie. Dat zegt Ezech. 37:9: "Gij geest, kom aan van de vier winden en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden". De wedergeboorte van Israël zal in de toekomst plaatsvinden. De Heere heeft dat voorspeld, maar de Heere is niet blij met deze gebeurtenissen van een ongelovige joodse staat. Het is niet naar Zijn wil.

Nog een voorbeeld. De Heere heeft voorspeld, dat er eenmaal "een gruwel der verwoesting" zal komen en dat die zal staan op de heilige plaats (Matth. 24:15); waarschijnlijk bij de Klaagmuur, op de Tempelberg. Is dat tot Gods eer? Nee, integendeel! De eer van Zijn Naam wordt daarmee besmet. Hij heeft het voorspeld en het zal gebeuren, maar het is niet naar Zijn wil. Die gruwel der verwoesting zal zelfs een grote verdrukking inluiden over de joodse staat (Matth. 24:15,21). Wat God óók voorspeld heeft, is dat daar een einde aan zal komen (Matth. 24:22).

Christenen hebben vaak liefde voor het volk Israël. Ze bedoelen de joden, want Israël (het hele volk met de 12 stammen) is nog niet terugverzameld. Er wonen joodse mensen in de staat Israël, maar het grootste deel van de joden woont nog buiten de joodse staat. Vaak halen die christenen Bijbelgedeelten aan, die alleen over de heerlijke toekomst van het volk Israël gaan. Als je ze in hun verband onderzoekt, dan blijken ze dikwijls uit de context (uit het verband, waarin ze staan) gehaald te zijn.

Het is van belang, dat wij een duidelijke visie hebben omtrent de toekomst van Israël. Deze is mede gerelateerd aan hoe wij als gelovigen de gemeente zien. Volgens Gods heilsplan wordt namelijk éerst de gemeente, het volk uit de heidenen, verzameld en pas daarna treedt het heilsplan van God ten aanzien van Zijn volk Israël in werking. De klok staat stil voor het volk Israël en de klok loopt nu voor de gemeente. Als de gemeente voleindigd is, bij de opname, dan wordt de klok van Israël (bij wijze van spreken) weer ingedrukt (denk aan een schaak- of damspel). Dan gaat de klok voor Israël weer lopen. We denken hierbij aan de zeventig weken (Dan. 9), waarvan de zeventigste jaarweek nog moet komen. Het is een belangrijke profetie over de toekomst van Israël.

Een jaar of tien geleden was er door christenen, die veel liefde voor de staat Israël hebben, een actie om

De toekomst van Israël

boompjes te planten op de heuvels van Samaria, o.a. gebaseerd op Jer. 31:5. Daar werd geld voor ingezameld en ze zijn daar ook geplant. Het is zelfs op de televisie geweest en het heeft in de krant gestaan. Wie echter het verband van Jer. 31 leest, ziet dat dit pas in vervulling zal gaan, nadat de Heer is wedergekeerd voor het overblijfsel van Zijn volk (Jer. 31:1,2). De Schrift wordt geciteerd, maar buiten het verband. Er wordt een eigen betekenis aan gegeven. Wat doet men dan met de Schriftplaatsen, waar staat, dat heel het land nog verwoest zal worden (o.a. Joël 2)? Stel, dat de Heer morgen komt om Zijn gemeente op te nemen. Dan gaat de tijd voor Israël weer lopen; de zeventigste jaarweek begint. Dan hebben die boompjes daar zo'n tien jaar gestaan. Ze zijn mooi geworden; tot een bepaalde hoogte gegroeid. Joël 1 en 2 zegt, dat het land in die 70^{ste} jaarweek verwoest zal worden. Vóór dat grote leger, wat komen zal, is het land nog als de hof van Eden, maar daarachter is het een grote woeste wildernis. Dan zijn alle inspanningen, die christenen, vaak uit onwetendheid en ook met nobele bedoelingen, gedaan hebben, voor niets geweest. Ze zijn niet in overeenstemming met het tijdsbestek van het Woord van God. Men zou weten wanneer iets plaatsvindt in Gods heilsplan. Er worden Schriftplaatsen voor aangehaald, want men wil het onderbouwen met Bijbelse teksten. Als je die echter onderzoekt, blijken ze meestal over een nog toekomstende tijd te gaan.

Bijvoorbeeld: bidden om de vrede van Jeruzalem (Ps. 122). Als je de Bijbel onderzoekt, dan weet je wanneer die vrede komt. Geen menselijke vrede, die eenmaal tot stand gebracht zal worden, wanneer er een verbond zal worden gesloten, maar vrede, die God geeft. Dat is dezelfde vrede, die wij hebben ontvangen in ons hart, namelijk vrede met God, door het geloof van en in Christus Jezus. Dat geldt ook voor het volk Israël in de toekomst. De vrede, die het volk zelf tot stand zal brengen ("het is vrede en geen gevaar": 1Thess. 5:3) zal blijken "een haastig verderf" teweeg te brengen. Grote verdrukking, 3½ half jaar lang over een ongelovige joodse staat. De Schrift zegt, dat die tijd "om der uitverkorenen wil" verkort zal worden, want anders zou geen vlees behouden worden in dat land (Matth. 24:22).

Er is dan een klein overblijfsel, "een klein volksken", wat de Naam des HEEREN aanroept en wat behouden zal worden. Dat overblijfsel kan vluchten door de gescheurde Olijfberg, wanneer de Heer weder zal keren en Zijn voeten daarop zet (Zach. 14:1-5). Daarna gaat het herstel, eerst voor Juda en daarna voor heel Israël, in werking treden. Vrede voor Jeruzalem komt er pas als de stad herbouwd is. Dan zal de stad een stad zijn, waar nooit meer een ongelovige in zal komen (Jes. 52:1).

Heeft het zin vandaag om te bidden voor de vrede van Jeruzalem? Als je Psalm 122 onderzoekt, blijkt, dat het in een bepaalde context staat. Er blijkt een huis des HEEREN (een tempel) te zijn. Die is er nu niet. Alle stammen van Israël zijn weer in het land en gaan naar het huis des HEEREN om hun God te aanbidden. Vandaag woont slechts een deel van de joden (twee stammen) in het land. De overige stammen zijn nog steeds onder de volkeren verstrooid.

Er staan stoelen des gericht; stoelen van het huis van David. M.a.w.: er wordt geoordeeld door de Zoon van David: Jezus Christus. Dat is vandaag evenmin aan de orde. Er wordt een tekst uit de Psalm gehaald en christenen worden geactiveerd om zich vooral te gaan mobiliseren voor de staat Israël; hen vrede toe te bidden. De Here heeft echter in Zijn plan bepaald: Vrede komt er pas wanneer men als volk de Heer zal aanroepen (vgl. o.a. Jes. 32:13-18; Jes. 66:10-13; Jer. 33:6-10; Ezech. 37:21-28).

Dat neemt niet weg, dat we natuurlijk wel de taak hebben om het evangelie in het bijzonder aan het joodse volk te vertellen. Dat is de taak van de gemeente in onze dagen, opdat een ieder, ook van de joden, de mogelijkheid zal krijgen om Jezus Christus als de Messias te aanvaarden. Iedere jood, die Christus aanvaardt, maakt geen deel meer uit van het natuurlijk Israël, maar van de gemeente. Hij heeft zelfs door geloof en genade een hogere (hemelse) positie gekregen.

De toekomst van Israël

Dit waren enkele inleidende opmerkingen. Ik wil u nu een aantal Schriftgedeelten laten zien, waarin we Gods heilsplan ten aanzien van het volk Israël aangereikt krijgen. Ik begin in Jer. 18, waar Jeremia als profeet de opdracht kreeg om naar het huis van de pottenbakker te gaan; naar diens werkplaats. Daar kreeg hij een illustratie van het werk van de pottenbakker, waarbij de Heer hem een verklaring gaf. Jeremia leefde in de tijd, dat alleen het twee-stammenrijk nog bestond. De tien stammen, het noordelijke rijk van Israël, waren ruim honderd jaar daarvoor al weggevoerd in ballingschap naar Assyrië. Jeremia heeft die tijd meegemaakt en de wegvoering naar Babel tevoren aangekondigd; enkele decennia lang. Jeremia kondigde aan, dat Jeruzalem verwoest zou worden, als men zich niet tot de Heere zou bekeren. Hij profeteerde, dat men beter zou kunnen bidden voor de vrede van de stad, waar men naar toe zou gaan, dan voor de vrede van Jeruzalem. In de vrede van de stad Babel zou dat overblijfsel, wat daar naar toe is weggevoerd, vrede hebben. Jeremia werd als profeet miskend. Hij heeft in zijn dagen vele valse profeten om zich heen gehad, die zijn - namens de HEERE gesproken boodschap – tegen spraken.

Jeremia kreeg een illustratie.

Jer. 18:4:

“En het vat, dat hij (*de pottenbakker*) maakte (*en dan staat er nu letterlijk: "met leem"; 'als leem' staat iets verderop in de Statenvertaling*), werd verdorven, als leem, in de hand des pottenbakkers; toen maakte hij daarvan weder een ander vat, gelijk als het recht was in de ogen des pottenbakkers te maken.”

De pottenbakker was bezig met een vat te maken. U hebt dat vast wel eens gezien. Het vat was niet naar zijn zin. Hij drukte de hele klomp leem weer in elkaar en maakte er daarna een nieuw vat van; van diezelfde klomp leem.

Jer. 18:5:

“Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende: Zal Ik ulieden niet kunnen doen, gelijk deze pottenbakker, o huis Israëls? spreekt de HEERE; ziet, gelijk leem in de hand des pottenbakkers, also zijt gijlieden in Mijn hand, o huis Israëls!”

Het leem staat voor het huis Israëls. In dit geval "smal" gezien, want de tien stammen waren al weggevoerd. Dat blijkt ook uit vers 11, want daar richt hij zich in het bijzonder tot de mannen van Juda en tot de inwoners van Jeruzalem. De HEERE vraagt: “Zal Ik u niet kunnen doen gelijk leem in de hand van de pottenbakker?” De Pottenbakker is een beeld van de HEERE.

Jer. 18:7-9:

7 *In* een ogenblik zal Ik spreken over een volk en over een koninkrijk, dat Ik het zal uitrukken, en afbreken, en verdoen;

8 Maar *indien* datzelfde volk, over hetwelk Ik *zulks* gesproken heb, zich van zijn boosheid bekeert, zo zal Ik berouw hebben over het kwaad, dat Ik hetzelfde gedacht te doen.

9 Ook zal Ik *in* een ogenblik spreken over een volk en over een koninkrijk, dat Ik het zal bouwen en planten;

U ziet de volgorde van de illustratie van de pottenbakker. De klomp met leem werd tot een vat; het was niet naar de wens van de pottenbakker en het werd in elkaar gedrukt. Daarna werd er een nieuw vat van gemaakt.

De toekomst van Israël

Hier staat, dat het te maken heeft met een volk en een koninkrijk dat wordt uitgerukt, afgebroken en verdaan. Als het volk zich echter bekeerde, zegt vers 8, dan zou het kwaad, dat over hen gesproken was, niet komen. Dan zou het de Heer berouwen en zou Hij hen bouwen en planten. Het één is: afbreken, het ander is: opbouwen. Wat staat er tussenin? Beking. In die volgorde wordt het volvoerd.

Het is van belang om daar even bij stil te staan. Het gaat om een volk en een koninkrijk. Dat wordt hier ten aanzien van Israël genoemd. Dat doet ons toch denken aan de uitspraken in Ex. 19. Israël werd geroepen uit Egypte, kwam in de woestijn bij de berg Horeb. Dit is een andere naam voor de berg Sinaï. Aldaar zei de HEERE tot Zijn volk: "En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk en een heilig volk zijn" (Ex. 19:6). Een volk, een koninkrijk wordt genoemd; een priesterlijk koninkrijk, een heilig volk. "Gij zult Mijn eigendom zijn uit alle volkeren" (Ex. 19:5). God sprak, dat Hij het volk in het beloofde land zou brengen en hen zou zegenen. Er staat echter wel bij, dat het volk de HEERE gehoorzaam zou moeten zijn. Als Israël zou luisteren naar Gods stem, dan zou Hij die zegeningen geven (o.a. Deut. 28).

Nu staat hier, dat de Heer dat volk, dat koninkrijk zal uitrukken, afbreken en verdoen. Dat is geen blijde boodschap. Het is voorzgd in Deut. 28. Mozes kreeg dit al tevoren meegedeeld; nog vóórdat het volk het beloofde land had bereikt. Deut. 28 is een bekend hoofdstuk, waarin aan Israël "de zegen" of "de vloek" wordt voorgehouden. Zegeningen, als ze de Heer zouden dienen en geloven in Zijn Woord. De vloek(en), als ze Hem ongehoorzaam zouden zijn. De eerste 14 verzen van Deut. 28 beschrijven de zegeningen. Vanaf vers 15 tot en vers 68 worden allemaal vloeken genoemd, die over Israël zouden komen, als ze de Heere ongehoorzaam zouden zijn. We lazen over "een volk en een koninkrijk, dat zal worden verdaan, afgebroken". Dat heeft met het tweede deel van Deut. 28 te maken; de vloek die over hen zou komen. Let wel: Mozes was nog met het volk in de woestijn. Men was nog niet eens in het beloofde land. Op voorhand werd al gezegd wat later, door de geschiedenis van Israël heen, zou plaatsvinden. Deut. 28:15:

“Daarentegen zal het geschieden, indien gij de stem des HEEREN, uws Gods, niet zult gehoorzaam zijn, om waar te nemen, dat gij doet al Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden gebied; zo zullen al deze **vloeken** over u komen en u treffen”.

Lees bijv. Deut. 28:21:

“De HEERE zal u de pestilentie doen aankleven, totdat Hij u **verdoe** van het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven”.

De HEERE zou het volk en het koninkrijk verdoen. Dat staat hier al. Hij zal hen afbreken en uitrukken. Deut. 28:63:

“En het zal geschieden, gelijk als de HEERE Zich over ulieden verblijdde, u goeddoende en u vermenigvuldigende, also zal Zich de HEERE over u verblijden, u **verdoende** en u **verdelgende**; en gij zult **uitgerukt worden** uit het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven.”

Hier staat zelfs, dat de Heer Zich verblijdt over de vloek. Waarom? Wel, Hij is lankmoedig genoeg geweest. Hij heeft vele dagen lang het volk opgeroepen om zich te bekeren. Als men dan toch niet wil, dan zal men de gevolgen daarvan ondervinden.

“Uitgerukt worden” betekent: niet meer in het beloofde land leven.

De toekomst van Israël

Deut. 28:64 zegt waar ze naar toe gaan:

“En de HEERE zal u verstrooien **onder alle volken**, van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde; en aldaar zult gij andere goden dienen, die gij niet gekend hebt, noch uw vaders, hout en steen.”

Deut. 28:65,66 geeft de situatie tot in onze dagen aan:

65 Daartoe zult gij onder dezelve volken niet stil zijn, en uw voetzool zal geen rust hebben; want de HEERE zal u aldaar een bevend hart geven, en bezwijking der ogen, en mattigheid der ziel.

66 En uw leven zal tegenover u hangen; en gij zult nacht en dag schrikken, en gij zult van uw leven niet zeker zijn.

Het is door de geschiedenis heen gebleken. Dit zou hen overkomen als gevolg van hun ongehoorzaamheid. Als het volk zich daarentegen zou bekeren tot de Heere, dan zou Hij het volk bouwen en planten. Hij zou het dan Zijn zegeningen geven.

Daarover wordt bijvoorbeeld in Jer. 31 gesproken; het bekende hoofdstuk over het nieuwe verbond, dat over alle stammen van Israël zou komen.

Jer. 31:27,28:

27 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik het huis van Israël (dat zijn de tien stammen, het noordelijke rijk) en het huis van Juda (het zuidelijke rijk van de twee stammen) bezaaien zal met zaad van mensen en zaad van beesten (veel nageslacht).

28 En het zal geschieden, gelijk als Ik over hen gewaakt heb, om uit te rukken, en af te breken, en te verstoren, en te verderven, en kwaad aan te doen; also zal Ik over hen waken, om te **bouwen** en te **planten**, spreekt de HEERE.

Vervolgens komt de aankondiging van het nieuwe verbond in Jer. 31:31,32:

31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;

Dat verbond met de vaders is het huwelijksverbond, waarbij Jehovah, de HEERE, de Man is en het volk Israël als de vrouw beschouwd wordt. Dat verbond hebben zij vernietigd; zij zijn ontrouw geweest. Het verbond is niet meer van kracht, want de Man is gestorven, zegt Rom. 7. Uiteindelijk zal straks een nieuw verbond voor Israël komen. Wij, gelovigen van de gemeente, leven al onder het nieuwe verbond, want Christus is de Middelaar van het nieuwe verbond; wij zijn dienaren van het nieuwe testament (verbond), zegt 2 Kor. 3:6. Met Israël als volk zal in de toekomst een nieuw verbond worden gesloten.

Jer. 31:33,34:

33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

De toekomst van Israël

34 En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonde niet meer gedenken.

Is dat vandaag zo? In de eerste plaats hebben we niet met alle stammen van Israël te maken, maar alleen met de joodse staat, waarin een deel van alle joden van vandaag wonen. De meeste joden wonen nog steeds buiten de staat Israël. In de tweede plaats kennen ze daar niet allemaal de HEERE, Jezus Christus, de Heere. Dat nieuwe verbond is vandaag voor hen nog steeds niet van kracht.

Er staat, dat de HEERE hun ongerechtigheid zal vergeven (vs. 34). Wanneer vergeeft de Heere ongerechtigheid? Wanneer heeft de Heere ónze ongerechtigheid vergeven? Omdat wij zo goed ons best deden of omdat Hij ons wel aardig vond? Nee, omdat wij ons tot de Heere Jezus bekeerd hebben. Dit principe geldt ook voor Israël. Alleen door geloof of door zich te bekeren zal men Gods zegeningen deelachtig worden. De grootste zegen is, dat je nieuw leven ontvangt door geloof in Christus.

Jer. 31:34 is een belangrijk vers. Wie iets van de profetieën weet, zal meteen denken aan Dan. 9. Hier staat: "Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonden niet meer gedenken." In Dan. 9:24 staat: "Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad om de overtreiding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en **om de ongerechtigheid te verzoenen** ...". Het wordt in Dan. 9 nog beperkt tot Juda en Jeruzalem, maar het zal zich verder uitstrekken tot alle stammen van Israël. Er staat ook een tijd voor. Is de 70^{ste} week dan al aangebroken? En is die al om? Want dan zal inderdaad voor Israël verzoening moeten zijn gekomen. Dat is niet zo, want zolang wij als gemeente nog hier op aarde zijn, is de 70^{ste} week nog niet begonnen. Wij leven in de tijd tussen de 69^{ste} en de 70^{ste} jaarweek.

Deze belofte bepaalt ons dus bij de toekomst van Israël. Enerzijds: uitgerukt, afgebroken en verdoen. Anderzijds: opbouwen en planten. Het ene is: dood; het andere is: opstanding. Het nieuwe leven met de beloofde zegeningen van de Heer zullen pas komen, wanneer volk Israël tot geloof gekomen is. "Een iegelijk zal, van de kleinste tot de grootste, de Heere kennen". Dat is de heerlijke toekomst van Israël, maar wat er aan voorafgaat, de grote verdrukking, dat staat ook in de Schrift. Dat zouden we niet vergeten.

We lezen verder in Ezech. 28, waar ook de belofte van het bouwen van het volk Israël genoemd wordt. Ezech. 28:24-26:

24 En het huis Israëls (hier alle twaalf stammen) zal geen smartenden doorn noch wee-doende distel meer hebben, van allen, die rondom hen zijn, die henlieden beroven; en zij zullen weten, dat Ik de Heere HEERE ben.

25 Alzo zegt de Heere HEERE: Als Ik het huis Israëls zal vergaderd hebben uit de volken, onder dewelke zij verstrooid zijn, en Ik onder hen voor de ogen der heidenen zal geheiligd zijn, dan zullen zij in hun land wonen, dat Ik aan Mijn knecht, aan Jakob, gegeven heb.

26 En zij zullen daarin zeker wonen, en huizen **bouwen**, en wijngaarden **planten**; ja, zij zullen zeker wonen; als Ik gericht zal hebben geöfend tegen allen, die henlieden beroofd hebben, van degenen, die rondom hen zijn; en zij zullen weten dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben.

De vijandige volkeren rondom het volk Israël worden hier uitgebeeld door doornen en distelen, die pijn doen. Het zijn de Arabische volkeren, die Israël bestrijden.

De toekomst van Israël

De volgorde is: eerst worden ze verstrooid en daarna worden ze terugverzameld. We hebben in Jer. 18 gezien, dat dit gebeurt op grond van bekering. Pas daarna komt “bouwen en planten”.

Wie veroordeelt? Wie geeft Zijn toorn over de heidense volkeren, volgens vs. 26? Dat doet de Heer Zelf! Hij zal de heidenen oordelen. Dat wordt bijvoorbeeld beschreven in Joël 3:2:

"Dan zal Ik alle heidenen vergaderen en zal hen afvoeren in het dal van Josafat (betekenis: de HEERE zal richten), en Ik zal met hen aldaar rechten, vanwege Mijn volk Israël, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld”.

Die heidenen worden geoordeeld, omdat ze in het verleden, tot in onze dagen, een vijandige houding hebben gehad ten opzichte van Gods volk. Dit is merkwaardig, want enerzijds gebruikt de Heer die heidenen, omdat Zijn volk Israël aan Hem ontrouw is. Hij gebruikt hen om Israël te kastijden en in ballingschap weg te voeren. Anderzijds worden ze toch van Godswege geoordeeld, vanwege hun vijandige houding. Zij hebben misbruik gemaakt van hun macht.

Jer. 31:28 zei, dat de HEERE Israël zal bouwen en planten. Ezech. 28:26 vermeldt, dat zij (het gelovig Israël) zullen bouwen en planten. Wat de Heer betreft, zullen zij weer tot leven komen en in het land gebracht worden, alwaar van Godswege het herstel van land en volk plaats zal vinden. In Ezech. 28 ligt de nadruk op de uitvoering daarvan door het volk zelf. Zij zal huizen bouwen en daar haar wijngaarden planten. Het land wordt dan weer als de hof van Eden; een vruchtbaar land (Ezech. 36:35; Jes. 51:3). Het zal geen mensenwerk zijn; niet door irrigatie, zoals dat vandaag de dag plaatsvindt. Er zal vruchtbaarheid zijn, omdat de Heer het land en het volk zegent. Dat is echter nog steeds toekomstmuziek.

Het is duidelijk, dat de Heer dat zal doen. Wanneer? Als de Heer het huis Israëls heeft vergaderd uit de volkeren. De meeste Israëlieten zullen zich onder de volkeren bevinden. Tot op heden zijn ze daar nog steeds. Het enige bijzondere is, dat er sinds 1948 weer een joodse staat bestaat. Daar wonen ook joodse mensen. Dit stond in de Schrift voorzien (Ezech. 37), maar over die staat zal het oordeel nog komen.

Al die eeuwen vóór 1948 is het volk Israël onder de volkeren verstrooid geweest. De tien stammen werden in 722 vóór Christus in Assyrische ballingschap weggevoerd (o.a. 2Kon. 17). Ze zijn in het gebied van Assyrië, in het noorden van het tegenwoordige Irak, terecht gekomen. Van daaruit zijn ze verspreid over de wereld, onder de volkeren.

Het twee-stammenrijk Juda is in 587 vóór Christus in Babylonische ballingschap weggevoerd. Een jaar of zeventig daarna is een deel van het volk, wat daar in ballingschap was, teruggekeerd; overeenkomstig Gods belofte. Het was een klein deel, want de meesten bleven liever in Babel wonen dan terug te keren naar een land, wat in verwoesting lag met een hoofdstad, die verwoest was. Dat teruggekeerde deel heeft de stad herbouwd onder Ezra en Nehemia. Het volk, wat zich toen in het land heeft vermenigvuldigd, was er nog in de dagen van de Here Jezus. De Here Jezus heeft in Zijn dagen voorspeld, dat de joden zouden verstrooid worden.

Toen de Here Jezus op de ezel naar Jeruzalem reed, was Hij helemaal niet blij over de stad. Hij weende over de stad. Het volk bekende op dat moment niet wat tot haar vrede diende. Ze had de tijd van haar bezoeking, dat de Heer naar Zijn volk omzag, niet opgemerkt. De Here Jezus, de Messias, de aanstaande Koning van Israël, liep daar te midden van het volk. Het enige, wat men zou moeten doen, is: "Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen." Dat gebeurde niet, zodat de zaligheid tot in

De toekomst van Israël

onze dagen aan de heidenen gezonden werd. Zelfs in de tijd van Handelingen werd eerst nog het evangelie aan de joden gepredikt. Aangezien zij zich het eeuwige leven niet waardig achtten, kwam het evangelie bij de heidenen terecht (Hand. 13:46,47). "Wij keren ons tot de heidenen", sprak de apostel Paulus. Het slot van Handelingen zegt: "die zullen horen" (Hand. 28:28).

De volgorde in Hand. 15 is heel duidelijk. Hand. 15:14-16:

14 Simeon heeft verhaald, hoe God **eerst** de heidenen heeft bezocht, om uit *hen* een volk aan te nemen voor Zijn Naam.

15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

16 **Na dezen** zal Ik wederkeren en weder opbouwen den tabernakel Davids, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, wederopbouwen, en Ik zal denzelven wederoprichten.

Eerst wordt er een volk uit de heidenen verzameld. Dat blijkt de gemeente te zijn. Daarna zal de Heer wederkeren (geciteerd uit Jer. 12:15). Na Zijn wederkomst -en niet eerder- zal de vervallen hut van David weder worden opgericht (aangehaald uit Amos 9:11,12). Het herstel van Israël komt pas nadat de gemeente voltallig is; niet eerder. Strikt genomen vindt op de wedergeboorte van Israël pas zeven jaar na de opname van de gemeente plaats. Als de 70^{ste} week voorbij is, begint het echte herstel voor Israël. Dàt is het heilsplan van God. De Heer zal voor Zijn volk wel degelijk beloften in vervulling doen gaan, maar op voorwaarde van bekering, geloof. Dat is in onze dagen nog steeds niet vervuld. Het is in overeenstemming met Gods beloften, want er worden hier Bijbelverzen uit het Oude Testament aangehaald.

In de dagen des vleses van de Here Jezus noemde Hij Zelf het volk der joden "een boos en overspelig en ongelovig geslacht". Enkelingen onder het volk geloofden wel, maar het volk als geheel niet. Daarom zijn ze ook in ballingschap weggevoerd; niet door de Babyloniërs, maar door de Romeinen. In het jaar 70 van onze jaartelling is Jeruzalem verwoest en zijn velen van het joodse volk gedood, gekruisigd. U kunt het allemaal lezen in de boeken van Flavius Josephus; gruwelijke verhalen overigens. De Heer had het voorspeld. De heidenen zouden Jeruzalem omsingelen en de stad verwoesten (Matth. 23:38; Luk. 19:43,44; Luk. 21:20-24). In Matth. 24:2 zegt de Heer over de tempel: "Voorwaar Ik zeg u: Hier zal niet *een* steen op den *anderen* steen gelaten worden, die niet afgebroken zal worden".

Het was allemaal voorzeggd en het gebeurde enige decennia daarna; in het jaar 70 van onze jaartelling. Sindsdien zijn de joden onder de heidenen verstrooid en worden ze gerekend onder de heidenen.

Wat was de oorzaak? Jer. 18:13,15:

13 Daarom, zo zegt de HEERE: Vraagt nu onder de heidenen; wie heeft alzulks gehoord? De jonkvrouw Israëls doet een zeer afschuwelijke zaak.

15 Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten, zij roken der ijdelheid; ...

Het volk "rookte der ijdelheid". Dat is geen pakje sigaretten, als u begrijpt wat ik bedoel. Dat is ook niet gezond, zoals blijkt uit de teksten op het pakje. Dit roken der ijdelheid heeft betrekking op afgodendienst. Het volk offerde aan de afgoden en daarmee vergat ze de HEERE, hun God! Hoewel de HEERE vele malen Zijn profeten zond om haar tot bekering op te roepen, heeft zij Hem vergeten. Ze diende Hem niet. Het gevolg daarvan staat in Jer. 18:17:

"Als een oostenwind zal Ik hen verstrooien voor het aangezicht des vijands; Ik zal hun den nek en niet het aangezicht laten zien, ten dage huns verderfs."

De toekomst van Israël

Dit is een onheilsprofetie. Het is een profetie, die zegt, dat er een oordeel komt. Het trefwoord "verstrooien" vindt u vele malen in de Bijbel terug. Een paar Schriftplaatsen wil ik met u lezen. Jer. 31:10:

“Hoort des HEEREN woord, gij heidenen! en verkondigt in de eilanden, die verre zijn, en zegt: Hij, Die Israël verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen, en hem bewaren als een herder zijn kudde”.

Israël wordt verstrooid onder de heidenen (gojim), ook in de eilanden (kustlanden, landen aan water). Israël zal ook weder vergaderd worden. Het wordt vergeleken met een herder, die zijn kudde verzamelt. Wanneer vindt die terugverzameling plaats? Daartoe lezen we de eerste verzen van Jer. 31. Vers 1 begint met “Ter zelfder tijd”. Volgens het voorgaande vers (Jer. 30:24) is dit “in het laatste der dagen”. De laatste dagen zijn begonnen bij de opstanding van Christus (vgl. Hebr. 1:1). We leven al bijna 2000 jaar in “de eindtijd”. Bij de term "de laatste dagen" moet men zich altijd afvragen: "Voor wie zijn het de laatste dagen?". Het kan voor de gemeente zijn. Het kan betrekking hebben op Israël en op de volkeren.. "De laatste dagen" is een term, die in de Schrift een reikwijdte heeft vanaf de opstanding van Christus tot aan de verdwijning van hemelen en aarde. Hier gaat het over Israël en daarom over de laatste dagen voor Zijn volk Israël. Die dagen beginnen als de klok voor Israël weer begint te lopen; bij de aanvang van de 70^{ste} week. Jer. 31:1,2:

1 Ter zelfder tijd spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten Israëls (heel Israël) tot een God zijn; en zij zullen Mij tot een volk zijn.

2 Zo zegt de HEERE: Het volk der overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden in de woestijn, *namelijk* Israël, als Ik heenging om hem tot rust te brengen.

Jer. 31:1 geeft aan, dat er een levende relatie met God is. Het overblijfsel van Israël zal genade vinden in de woestijn. Hiermee wordt de woestijn van Paran bedoeld; met de stad Sela (Petra). Sela is een bekende naam in het Oude Testament. Een andere naam is Azal (Zach. 14:5), waar het overblijfsel verzameld zal worden. Het is de schuilplaats Petra; in het tegenwoordige Jordanië. Daar worden ze verzameld. Dáár heeft het volk genade gevonden!

God geeft de nederigen genade (1Petr. 5:5). Men moet zich vernederen voor de Heer. Dat houdt in, dat je Zijn Naam moet aanroepen; dat men zich moet bekeren tot de Heer. Het is een gelovig overblijfsel, dat genade vindt in de woestijn. Er staat bij: "Als Ik heenging om hem (Israël) tot rust te brengen". We lazten eerder in Deut. 28, dat ze geen rust zouden hebben, dat hun leven a.h.w. aan een zijden draadje hangt. Dat duurt voort, totdat het moment aanbreekt, dat ze de Naam des HEEREN zullen aanroepen.

Hier staat: "Als Ik heenging om hem tot rust te brengen". Als de Heer (weder)komt, zal Israël genade vinden bij God. Toen de Heer zichtbaar ten hemel voer, werd gezegd, dat Hij also zou wederkeren (Hand. 1:11). Bovendien leert Zach. 14:4, dat Zijn voeten te dien dage op de Olijfberg zullen staan. Pas dan zal de rust kunnen komen voor Zijn volk. Tot op heden is de Heer nog steeds niet op de Olijfberg verschenen. Het volk in het beloofde land leeft tot vandaag de dag niet in die beloofde rust. Als je naar de televisie kijkt, dan zie dat ook bevestigd. Zou u, als u een jood was, graag in een land vol onrust willen wonen, met bomaanslagen en zelfmoordterroristen, met constante dreiging en gevaar? Liever niet, toch?

Het is ook misplaatst om joodse mensen vandaag de dag naar het land toe te brengen; nog afgezien van het feit of het in overeenstemming is met Gods wil. Dat is het namelijk niet. Als je dat toch doet, dan

De toekomst van Israël

breng je hen in een land, waar vandaag de dag nog steeds onrust is. Je leven is daar niet zeker. Als je weet wat de Schrift allemaal zegt over wat dat gebied, dat land en dat volk wat er woont, nog moet ondergaan, dan laat je het wel uit je hoofd om hen daar naar toe te brengen. Toch zijn er christenen, die voor Israël zijn, die zich 'uit liefde' voor hen inspannen, zodat zij naar het land gebracht kunnen emigreren. Als je érgens moet zijn, als jood, dan is het níét in de staat Israël.. Er is zelfs een orthodoxe stroming onder de joden, die erkent, dat joden pas naar het land kunnen als de Messias gekomen is. Dat zegt de Schrift ook: "**Ik** (God) zal hen uit de heidenen halen" en niet "het Zionisme" van de bekende Théodor Herzl. Evenmin door de andere volkeren met inspanningen voor vrede, met het bekende vredesplan ("the roadmap to peace"). Men spreekt van het "peace-process" (het vredes-proces). Er staat wel in het Woord, dat het zal gebeuren (1Thess. 5:3a), maar die menselijke vrede is niet de wijze, waarop God Zijn volk zal redden en haar Zijn vrede zal geven. Vrede met God kan alleen door geloof in Christus (Rom. 5:1).

In Jer. 31 staat duidelijk, dat de Heer Zijn volk tot rust zou brengen als Hij komt. Het volk is een overblijfsel en vindt rust in de woestijn (van Paran). Daar wordt het volk verzameld en daar zal het geordeeld worden. Alleen het gelovig overblijfsel zal terugkeren naar het beloofde land, om daar, onder leiding van de Messias, het land te bouwen en te planten. Dat is nog steeds toekomst. Dan zal het nieuwe verbond voor Israël in werking treden.

We gaan nu naar Ezech. 34. De terugverzameling van Israël werd hiervoor vergeleken met een herder, die zijn kudde verzamelt. Ezech. 34:12 is ook duidelijk, omdat er een tijdsaanduiding bij gegeven wordt. In de Schrift is de kudde (in de eerste plaats) een beeld van Israël en de herder is de Herder Israëls: de Heere. In onze dagen is de gemeente de kudde en de gelovigen van de gemeente zijn de schapen van de Goede Herder. De belofte is Ezech. 34 gaat over de toekomst van het volk Israël.
Ezech. 34:11,12:

11 Want zo zegt de Heere HEERE: Ziet, **Ik**, ja, **Ik** zal naar Mijn schapen vragen, en zal ze opzoeken.

12 Gelijk een herder zijn kudde opzoekt, ten dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is, also zal Ik Mijn schapen opzoeken; en Ik zal ze redden uit al de plaatsen, waarhenen zij verstrooid zijn, ten dage der wolk en der donkerheid.

We vinden hier een profetische tijdsaanduiding: "ten dage der wolk en der donkerheid". Er is sprake van een donkere, duistere dag. In Joël 2:1,2 en Zef. 1:14-16 wordt die dag aangeduid als: "de dag des HEEREN". Dat is een dag, die voor Israël zegeningen inluit (als men zich bekeert), maar voor de volkeren houdt het oordelen in. "Ten dage der wolk en der donkerheid", namelijk als de dag des Heeren aanbreekt, zal Israël gered worden uit alle plaatsen. Die dag des HEEREN vangt aan met de bekende tekenen in de zon, de maan en de sterren. "De zon zal verduisterd worden, de maan zal haar schijnsel niet geven, en sterren zullen van de hemel vallen". Het wordt soms iets anders beschreven, maar als je dat in de Schrift leest, dan weet je: de dag des HEEREN breekt aan. In bijvoorbeeld Jes. 2 en Jes. 13 vind je het beschreven. Dit sluit aan bij Matth. 24:29:

“En terstond na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden, en de maan haar schijnsel niet geven en de sterren zullen van den hemel vallen en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.”

“Terstond na de verdrukking van die dagen” slaat op de dagen, die nog over de joodse staat moeten komen. Het wijst op de 3½ jaar durende grote verdrukking, de tweede helft van de 70^{ste} week (Dan.

De toekomst van Israël

9:24-27). Als dat voorbij is, dan terstond daarna komen die tekenen in de zon, de maan en de sterren. Dan weet je: de dag des HEEREN breekt aan. Hier in Ezech. 34 staat: Ten dage der wolk en der duisternis, dan zal de Heer Zijn volk als een kudde verzamelen.

Jer. 31 zegt: in de woestijn. Micha zegt, dat de Heer heel Israël in Bozra zal verzamelen (Micha 2:12). We weten nu de plaats en ook het tijdstip. De dag des HEEREN is nog niet aangebroken. De grote verdrukking over de joodse staat is nog niet geweest. Dus: het verzamelen van het volk, van alle stammen van Israël, als overblijfsel, kan ook nu nog niet plaatsvinden.

Ezech. 34:13,14:

13 En **Ik** zal ze uitvoeren van de volken, en zal ze vergaderen uit de landen, en brengen ze in hun land; en **Ik** zal ze weiden op de bergen Israëls, bij de stromen en in alle bewoonbare plaatsen des lands.

14 Op een goede weide zal **Ik** ze weiden, en op de hoge bergen Israëls zal hun kooi zijn; aldaar zullen zij nederliggen in een goede kooi, en zullen weiden *in* een vette weide, op de bergen Israëls.

"Een goede kooi, een vette weide"; zegeningen dus! "Op de bergen Israëls", in het beloofde land. Ik zal Mijn schapen weiden, Ik zal ze legeren, spreekt de Heere HEERE. De God van Israël zal dit Zelf bewerkstelligen. Alleen het gelovig overblijfsel zal in het beloofde land mogen wonen. De terugvergadering van het volk zal beginnen bij de aanvang van de dag des HEEREN; op grond van bekering. Dat gebeurt vandaag de dag niet. Volgens de Schrift moeten wij er derhalve in onze dagen niet naar streven om joodse mensen (en dan heb ik het nog niet eens over alle stammen van Israël) naar het beloofde land terug te brengen. We kunnen hen beter het evangelie prediken, opdat zij Christus kunnen aanvaarden.

Jer. 18:17 sprak over de dag van hun verderf. Anders gezegd: de dag van hun ondergang. Dat geldt sinds de verstrooiing van Israël en duurt tot het einde aan toe, namelijk tot het einde van de 70^{ste} week; tot en met de grote verdrukking. Dat heet in de Schrift: "de dag van hun verderf".

Daarnaast stond er nog een belangrijke aanwijzing bij: "... Ik zal hun den nek, en niet het aangezicht tonen". We kennen in het Nederlands nog de uitdrukking: "iemand met de nek aankijken". Het betekent dat je zo iemand niet acht, maar juist veracht; dat je met iemand geen gemeenschap of contact wilt hebben. De Heer zegt tot Zijn ontrouwe volk: "Ik zal hun de nek tonen". Dat wil zeggen: Ik zal afstand van hen nemen, Ik zal hen loslaten, Ik zal hen alleen laten, omdat ze Mij niet willen dienen, niet willen geloven. De Bijbel heeft daar ook een uitdrukking voor. Het aangezicht niet laten zien, noemt de Bijbel: "het verbergen van het aangezicht voor Zijn volk". Hij vertoont Zich niet. Hij was altijd te midden van het volk. Ook door middel van profeten liet Hij Zijn Woord horen. Maar Hij zou niet langer Zijn aangezicht vertonen, Hij zou Zijn aangezicht "verbergen".

Ook dat staat al in Deuteronomium,. Opnieuw tevoren gezegd, voordat het volk in het beloofde land zou wonen. Het lijkt me voor Mozes teleurstellend geweest te zijn, want hij heeft veertig jaar lang, als leider van het volk, de klachten van het volk verdragen en aan het eind van zijn leven krijgt hij, op voorhand van Godswege te horen, hoe slecht het verder zal gaan met het volk in het land. Misschien heeft hij wel gedacht: Heb ik me daar veertig jaar lang voor ingespannen? Mozes heeft het van tevoren geweten, maar gelukkig mag hij optreden als een van de twee getuigen in het beloofde land, met Elia, en zal dan het volk oproepen tot bekering (Opb. 11).

De toekomst van Israël

Deut. 31:16-18:

16 En de HEERE zeide tot Mozes: Zie, gij zult slapen met uw vaderen; en dit volk zal opstaan, en nahoereren de goden der vreemden van dat land, waar het naar toe gaat, in het midden van hetzelfde; en het zal Mij verlaten en vernietigen Mijn verbond, dat Ik met hetzelfde gemaakt heb.

17 Zo zal Mijn toorn te dien dage tegen hetzelfde ontsteken, en Ik zal hen verlaten, en Mijn aangezicht van hen verbergen, dat zij ter spijze zijn, en vele kwaden en benauwdheden zullen het treffen; dat het te dien dage zal zeggen: Hebben mij deze kwaden niet getroffen, omdat mijn God in het midden van mij niet is?

18 Ik dan zal Mijn aangezicht te dien dage ganselijk verbergen om al het kwaad, dat het gedaan heeft; want het heeft zich gewend tot andere goden.

In vs. 18 staat letterlijk 'verbergende verbergen' voor 'ganselijk verbergen'. De oorzaak is hun ontrouw, het dienen van afgoden en er kwam ook geen bekering. In Deut. 32 vind je nogmaals in het kort over de geschiedenis van Israël geschreven. Deut. 32:20:

“En Hij zeide: Ik zal Mijn aangezicht van hen verbergen; Ik zal zien, welk hunlieder einde zal wezen; want zij zijn een gans verkeerd geslacht, kinderen, in welke geen trouw is.”

Dat was in de dagen van de Here Jezus nog steeds zo, voor het overblijfsel van het Joodse volk. Het was een boos, overspelig en ongelovig geslacht (Matth. 12:39). Deut. 32:21:

“Zij hebben Mij tot ijver (jaloezie) verwekt door hetgeen geen God is; zij hebben Mij tot toorn verwekt door hun ijdelheden; Ik dan zal hen tot ijver verwekken door diegenen, die geen volk zijn; door een dwaas volk zal Ik hen tot toorn verwekken.”

Als u een Bijbel met tekstverwijzingen hebt, dan staat bij dit vers: Rom. 10:19. In Rom. 9-11 wordt uiteengezet dat, de Heer in onze dagen de gemeente verzamelt als Zijn volk. Dat wij voorheen "Lo-Ammi" (niet Mijn volk oftewel 'geen volk') waren, maar nu Gods volk zijn geworden door geloof. Het ongelovige volk Israël, tot en met het ongelovige Joodse volk in onze dagen is "Lo-Ammi" vanwege haar ongelooft. Pas in de toekomst zal het Ammi (Mijn volk) worden (eveneens door geloof). Wat je in Deut. 32:21 al beschreven vindt, is de roeping van de gemeente. Het zijn de heidenen die tot bekering komen, die de gemeente vormen. Zij zullen het ongelovige Joodse volk, in het bijzonder in onze dagen, tot jaloezie verwekken. Wij mogen het Woord aan hen brengen.

De Heer zal het aangezicht voor Israël verbergen. Hiervan wordt ook melding gemaakt in Jes. 54, maar daarnaast kom je weer een heerlijke belofte voor de toekomst van Israël met Sion, Jeruzalem als hoofdstad tegen. Jes. 54:5,6:

5 Want uw Maker is uw Man, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden.

6 Want de HEERE heeft u geroepen, als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.

Er wordt teruggedacht aan het huwelijksverbond in het verleden wat zij vernietigd hebben. Een verlaten vrouw want er is een scheidbrief gegeven; zij zijn verlaten geworden, hoewel zij de "huisvrouw der jeugd" was.

De toekomst van Israël

Jes. 54:7,8:

7 Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.

8 In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser.

In Gods ogen is "een klein ogenblik" kort, maar voor ons is dat een hele lange tijd. Als we zeggen dat "een dag is als duizend jaar bij de Heere, en duizend jaar als een dag" is dat een lange tijd. 2Petr. 3 zegt, dat de dag des Heeren wel zal komen en dat vanaf dat moment zal het herstel plaatsvinden. Vers 8 noemt weer de verberging van Gods aangezicht.

Jes. 54:10,11:

10 Want bergen zullen wijken, en heuvelen wankelen; maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer.

11 Gij verdrukte, door onweder voortgedrevene, ongetrooste ...

Hij was eerst: "De HEERE uw Oordeler"; straks wordt Hij: "De HEERE uw Ontfermer". Hij zal Zich over het overblijfsel van Israël ontfermen. In vers 11 staat wannéér dat plaatsvindt: als de verdrukking voorbij is. Jes. 54:13,14:

13 En al uw kinderen zullen van den HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.

14 Gij zult door gerechtigheid bevestigd worden; wees verre van verdrukking, want gij zult niet vrezén; en *verre* van verschrikking, want zij zal tot u niet naken.

Als de verdrukking ten einde gekomen is, dan pas komt dat verbond des vredes; dan pas zal de Heer Zijn aangezicht voor hen weer vertonen, en niet eerder. Omdat ze ook Zijn Naam aanroepen, zich bekeeren. In vers 13 wordt een gelovig volk bedoeld, want het volk laat zich door de HEERE leren.

U begrijpt nu vast wel dat die tijd die de Heer noemt "een klein ogenblik" en "een kleine toorn" nog steeds niet voorbij zijn. Die dagen dat de Heer Zich voor Zijn volk verbergt, Zijn het aangezicht verbergt, daar zitten we vandaag de dag nog midden in.

Er komt een ommekeer, lazen we in Jes. 54. Dat komt in Ezech. 39 ook aan de orde. Ezech. 39:23-28:

23 En de heidenen zullen weten, dat die van het huis Israëls gevankelijk zijn weggevoerd om hun ongerechtigheid, omdat zij tegen Mij hadden overtreden, en dat Ik Mijn aangezicht voor hen verborgen heb, en heb hen overgegeven in de hand hunner wederpartijders, zodat zij altemaal door het zwaard gevallen zijn;

24 Naar hun onreinigheid en naar hun overtredingen heb Ik met hen gehandeld, en Ik heb Mijn aangezicht voor hen verborgen.

25 Daarom zo zegt de Heere HEERE: Nu zal Ik Jakobs gevangenen wederbrengen, en zal Mij ontfermen over het ganse huis Israëls, en Ik zal ijveren over Mijn heiligen Naam;

26 Als zij hun schande zullen gedragen hebben, en al hun overtreding, met dewelke zij tegen Mij hebben overtreden, toen zij in hun land zeker woonden, en er niemand was, die hen verschrikte.

27 Als Ik hen zal hebben wedergebracht uit de volken, en hen vergaderd zal hebben uit de landen hunner vijanden, en Ik aan hen geheiligd zal zijn voor de ogen van vele heidenen;

28 Dan zullen zij weten, dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, dewijl Ik ze gevankelijk heb doen wegvoeren onder de heidenen, maar heb ze weder verzameld in hun land, en heb aldaar niemand van hen meer overgelaten.

De toekomst van Israël

De oorzaak van de wegvoering in ballingschap is: "hun ongerechtigheid" (vs. 23). "Hun onreinheid", "hun overtredingen" zijn de oorzaak. De Heer wilde graag met Zijn volk gemeenschap hebben, maar zij wilden niet. Toch is er altijd een overblijfsel gebleven. Ook de Tweede Wereldoorlog heeft niet alle Joden weggenomen. Gods plan moet immers nog uitgevoerd worden.

In de toekomst zal God Jakobs gevangenen wederbrengen (vs. 25). Dat betekent dat onder de heidenen geen Israëliet wonen blijft. Ze komen allemaal terug en gaan naar de woestijn der volkeren, waar Israël geoordeeld zal worden (Ezech. 20:35). Alleen zij die in de Heer geloven, zullen in het land mogen wonen. Het belangrijkste vers is Ezech. 39:29:

“En Ik zal Mijn aangezicht voor hen **niet meer** verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis Israëls zal hebben uitgegoten, spreekt de Heere HEERE.”

Wanneer de Heer Zijn Geest over het huis Israëls uitgiet, zal de HEERE niet langer verborgen zijn voor Zijn volk. Dit verwijst naar de profetie van Joël 2:28 en 31, waaruit wij leren, dat het uitstorten van de Geest op Israël samen valt met de aanvang van de dag des HEEREN.

Denk ook aan de woorden van de Here Jezus. Toen Hij op de ezel reed naar Jeruzalem was Hij bedreefd over de stad. Hij weende, omdat Hij wist wat er gebeuren zou (Matth. 21). Hij zei iets later in Matth. 23:37-39:

37 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild.

38 Ziet, uw huis wordt u woest gelaten.

39 Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!

In vers 38 kondigt de Heer het oordeel aan over de Joodse staat en over het volk van Zijn dagen. Gezegend Hij, Die komt in de Naam des Heeren. Dat had het volk kort hiervoor ook gezegd, toen de Heer op de ezel reed. Ze zullen het in de toekomst opnieuw zeggen. "Gijlieden zult Mij niet zien", Hij zou Zijn aangezicht niet meer vertonen. Jehovah (de HEERE) God vertoonde Zich in de Here Jezus aan Zijn volk. Ze zagen Hem, maar ze geloofden Hem niet. Na Zijn opstanding werd tot hen gepredikt: "Bekeert u, dan zal God Jezus zenden en dan zullen de tijden der wederoprichting aller dingen beginnen" (Hand. 3:19-21). Het is niet gebeurd, als gevolg van hun ongeloof. Pas in de toekomst zal een wedergeboren Israël zeggen: "Gezegend Hij Die komt in de Naam des Heeren, De Zoon van David". Bij die gelegenheid zullen ze Hem weer zien, aanschouwen. Daarnaast wordt verwezen in Matth. 24:30. Matth. 24:29 beschrijft de aanvang van de dag des Heeren met de tekenen in de zon, maan en sterren, terstond na de grote verdrukking. Matth. 24:30:

“En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen **zien**, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.”

En we weten dat Hij komt op de Olijfberg (Hand. 1). Dit vindt plaats na de verdrukking, als de dag des HEEREN aanbreekt. Dan zullen ze Hem weer zien. In die tussentijd leven wij nog steeds. Sinds de dagen van de Here Jezus, toen ze Hem niet aanvaardden, verbergt de Heer nog steeds Zijn aangezicht voor een ongelovig volk. Pas als Hij wederkeert, omdat ze Zijn Naam aanroepen, dan zullen ze Hem

De toekomst van Israël

zien. Zij zullen Hem erkennen en vragen: "Wat zijn deze wonden in Uw handen?" Dan zal de Heer zeggen, als Hij verschijnt aan het overblijfsel in de woestijn der volken: "Het zijn *de wonden* waarmee Ik geslagen ben *in* het huis Mijner liefhebbers." (Zach. 13:6). Het zijn de nazaten van Abraham, de liefhebber Gods. Daarop zullen ze wenen. Zij zullen erkennen, dat Jezus Christus, in Wie wij geloven als onze Zaligmaker, hun Messias is, Die door hun voorouders gekruisigd is.

In het voorgaande hebben we stilgestaan bij Jeremia 18. Daarin hebben we gezien, dat volgens het plan van God met het huis Israëls, het volk Israël door de Heer zal worden "uitgerukt", "afgebroken" en "verdaan". Wanneer dat volk zich echter zal bekeren, dan zal de Heer haar "bouwen" en "planten".

Als we de geschiedenis van het volk Israël in de Bijbel volgen (zie de kopie), dan vinden we het eerste deel door de Heer is uitgevoerd. Israël is, wat het noordelijke rijk betreft (eerste sterretje op de kopie) in 722 voor Christus in Assyrische ballingschap weggevoerd vanwege hun ongeloof. Van daaruit is het verstrooid onder alle volkeren. Het noordelijke rijk bestond uit tien stammen, die nog steeds onder alle volkeren verstrooid zijn.

Met Juda heeft het iets langer geduurd. "Juda" is de omschrijving voor de twee stammen, het zuidelijke rijk, bestaande uit Juda en Benjamin. In Juda waren een aantal gelovige koningen. Ten tijde van zo'n gelovige koning, was er een opleving. Uiteindelijk zijn ook de twee stammen, vanwege hun verharding en vanwege hun ontrouw, in ballingschap weggevoerd. Dat gebeurde in 587 voor Christus. De twee stammen zijn weggevoerd naar Babel. Nebukadnézar was de koning, die uiteindelijk Jeruzalem heeft ingenomen en verwoest.

Na 70 jaar is een deel van de twee stammen teruggekeerd. Dat werd reeds in Jer. 24 voorzien. Bij nauwkeurige bestudering van deze profetie blijkt echter, dat het ook nog een bredere strekking heeft dan alleen de historische van toen. In Jer. 24 krijgt de profeet Jeremia een beeld te zien van twee vijgenkorven. Het is een gezicht. Er waren "zeer goede vijgen" in de ene korf (Jer. 24:2), als de eerste rijpe vijgen. In de andere korf waren "zeer boze vijgen", die vanwege de boosheid niet gegeten konden worden. Ze waren onrijp en dus niet geschikt als voedsel.

De HEERE geeft Zelf de verklaring.

Jer. 24:5:

"Zo zegt de HEERE, de God Israëls: Gelijk die goede vijgen, also zal Ik kennen de gevankelijk weggevoerden van Juda, die Ik uit deze plaats naar het land der Chaldeeën (Babel) heb weggeschikt, ten goede."

De HEERE zegt hier, dat de wegvoering naar Babel "ten goede" was..

Jer. 24:6:

"En Ik zal Mijn oog op hen stellen ten goede, en zal hen wederbrengen in dit land; en Ik zal hen bouwen, en niet afbreken; en zal hen planten, en niet uitrukken. En Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen, dat Ik de HEERE ben; en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn; want zij zullen zich tot Mij met hun ganse hart bekeren."

Deze woorden zijn, historisch gezien, voor een deel van het joodse volk, wat in de Babylonische ballingschap terechtgekomen was (na en periode van 70 jaren), geschied. Dat vond plaats ten tijde van

De toekomst van Israël

Ezra, Nehemia, de profeten Haggai en Zacharia. Met name in de boeken van Ezra en Nehemia vinden we de herbouw van de tempel, van de muur en van de stad beschreven. Als we doorlezen, blijkt echter, dat het toch méér is dan alleen die historische.

Jer. 24:8:

"En gelijk de boze vijgen, die vanwege de boosheid niet kunnen gegeten worden (want aldus zegt de HEERE), also zal Ik maken Zedekia, den koning van Juda, mitsgaders zijn vorsten, en het overblijfsel van Jeruzalem, die in dit land zijn overgebleven, en die in Egypteland wonen; En Ik zal hen overgeven tot een beroering ten kwade, **allen koninkrijken der aarde**; tot smaadheid, en tot een spreekwoord, tot een spotrede, en tot een vloek, in **al de plaatsen**, waarhenen Ik hen gedreven zal hebben; En Ik zal onder hen zenden het zwaard, den hongersnood en de pestilentie, totdat zij verteerd zullen zijn uit het land, dat Ik hun en hun vaderen gegeven had."

Let op de dubbele bodem van deze profetie. Historisch gezien, is het ongelovige joodse volk in de ballingschap gegaan. Het grootste deel van het volk, wat naar Babel werd gevoerd, is daar gebleven en gestorven. Slechts een klein deel is teruggekeerd naar het beloofde land.

Hier zegt de Heer echter, dat Hij de ongelovigen van Israël onder alle koninkrijken der aarde zou verstrooien; dus niet alleen in het Babylonische rijk wat in het Middenoosten ligt. Dààr zou men omkomen.

Vanuit andere profetieën weten we, dat het deel, wat zich zou bekeren van Israël (hier specifiek van het joodse volk Juda, de twee stammen), zich uiteindelijk onder alle volkeren zich zouden bekeren. Historisch gezien, is een deel na 70 jaar teruggekeerd (Jer. 25:11).

De historische lijn vervolgend (op de kopie), vinden we de afstammelingen van het joodse volk, wat terugkeerde in het beloofde land. Dat was zo'n vijf eeuwen later; in de dagen van de Here Jezus (circa 30 van onze jaartelling). Ten tijde van het optreden van de Here Jezus bleek het "een boos en overspelig geslacht" te zijn. De Here Jezus noemde het volk "een verkeerd en ongelovig geslacht". Daarom kwam in die dagen ook de predekking tot hen: "bekeerd u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen". Het werd gepredikt door Johannes de dooper en later door de Here Jezus Zelf. Die prediking ging gepaard met vele tekenen, wonderen en genezingen, omdat die een beeld zijn van en horen bij dat koninkrijk, wat over Israël zou komen. Door die tekenen en wonderen bevestigde de Heer Zijn boodschap.

Na Johannes de Doper en de Here Jezus werd de boodschap verkondigd door de twaalf discipelen en de zeventig, die de Here Jezus heeft uitgezonden. Slechts enkelen onder het volk kwamen tot geloof, zoals bijvoorbeeld in Mark. 15 beschreven staat (Jozef van Arimathéa verwachtte het koninkrijk Gods). Verder staat er verhaald, dat Andréas tot Simon zei: "we hebben de Messias gevonden". Daarmee bedoelde hij de Here Jezus. Nathánaël erkende de Here Jezus als de Koning van Israël. De Samaritaanse vrouw wist, dat Hij de "Ik Ben" was, de Messias (Joh. 4). De Bijbel zegt: "Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen, maar zovelen Hem aangenomen hebben....." (Joh. 1:11,12).m Er waren er wel, die Hem aannamen, maar in verhouding tot het volk was dat een minderheid.

De geschiedenis van de Bijbel verder vervolgend, vinden we het ongeloof van de joden in de tijd van Handelingen en ook in de dagen van evangeliën. De joden zeiden tegen Pilatus (met name aangevuurd door ongelovige joodse leidlieden): "Wij hebben geen koning dan de keizer" (Luk. 19:25). Ze wezen

De toekomst van Israël

de Here Jezus als Messias af.

In Luk. 16:16 zei de Here Jezus:

"De wet en de profeten zijn tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op hetzelfde."

De Heer sprak hier over Johannes de Doper. Johannes predikte: "bekeert u, want het koninkrijk Gods is nabij gekomen". Die boodschap werd echter geweld aangedaan, hetgeen betekent, dat die boodschap werd afgewezen. Op de kopie vind u in het kader daaronder, dat de Here Jezus dat zei (Matth. 23).

Het is belangrijk om die historische lijn uit de Schrift aan te halen, zodat het plan van God met betrekking tot de toekomst van Israël in het juiste Licht wordt geplaatst. In Matth. 23 vinden we een lange rede van de Heer over en tegen de ongelovige leidslieden van Zijn dagen. In Matth. 23:37 vinden we de volgende woorden van de Here Jezus, die Hij feitelijk tegen die ongelovige leidslieden spreekt. Matth. 23:37:

"Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild."

De Heer had het verlangen om het volk bijeen te vergaderen, maar het volk wilde niet. Daarom vervolgde Hij in Matth. 23:38 met:

"Ziet, uw huis wordt u woest gelaten."

Het huis (Jeruzalem; breder gezien: het huis van Juda) zou verwoest worden. De Heer kondigde hier dus het oordeel aan, wat over de toenmalige joodse staat zou komen. Matth. 23:39:

"Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des HEEREN!"

Het is opvallend, dat men deze woorden kort hiervoor nog gesproken had. Toen de Heer op de ezel naar Jeruzalem reed, riep men (Matth. 21:9):

"Hosanna den Zone Davids! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren! Hosanna in de hoogste hemelen!"

Het heilsplan met betrekking tot die profetie ging echter niet in vervulling; althans niet definitief. Het was een vervulling van o.a. Zach. 9. De definitieve vervulling, waarbij het huis Israëls Hem als de Koning Israëls zal aanvaarden en zal roepen: "gezegend Hij, Die komt in de Naam des HEEREN", moet nog steeds vervuld worden. Dit werd in Ps. 118:26 reeds aangekondigd. De Heer citeerde het Oude Testament. Hij zegt: "jullie zullen Mij vanaf nu niet zien". Op voorhand gaf Hij dit al aan.

In Matth. 24:2 vinden we de gebeurtenis, waarbij de discipelen op de mooie tempel in die dagen wezen. Als antwoord sprak de Heer in Matth. 24:2:

"En Jezus zeide tot hen: Ziet gij niet al deze dingen? Voorwaar zeg Ik: Hier zal niet *een* steen op den *anderen* steen gelaten worden, die niet afgebroken zal worden."

De toekomst van Israël

De Heer kondigde de verwoesting van de tempel aan. Enige decennia later is dat ook gebeurd. In het jaar 70 van onze jaartelling hebben de Romeinen Jeruzalem ingenomen (onder leiding van Titus) en ze hebben de stad verwoest. Ze hebben de tempel verwoest, vele joden gedood en de rest hebben ze in de verstrooiing in de ballingschap laten gaan. Dit zijn allemaal historische feiten. Hier werd het al door de Heer aangekondigd.

Soms wilde men de Heer met geweld Koning maken, zoals we dat bijvoorbeeld verhaald vinden in Joh. 6; bij het voeden van de schape met brood. Na dit wonder wilde men Hem met geweld Koning maken. De heer wist echter, dat dit niet zou gebeuren. Hij wist, dat het volk Hem niet zou aannemen. Daarom vertelde de Heer een gelijkenis (Luk. 19): "een rijk man, een weledelgeboren man ging heen naar een ver land om voor zich een koninkrijk te ontvangen". Ondertussen geeft hij zijn dienstknechten elk één pond, om daarmee te handelen, totdat hij wederkwam. Deze gelijkenis van de ponden spreekt over onze dagen, de tijd van de gemeente.

Deze man is een omschrijving van de Heer Zelf. Hij ging naar een ver gelegen land (de hemel) om daar een koninkrijk te ontvangen. Elke dienstknecht krijgt één pond. De Heer zal wederkomen en dan zal Hij een ieder van ons voor Zijn rechterstoel beoordelen (2 Kor. 5:10). De Heer kondigde destijds al aan, dat het koninkrijk over Israël pas later zou komen, want het koninkrijk zou niet "terstond openbaar" worden over Israël. Het zou eerst een verborgen koninkrijk worden; in de hemel (2 Tim. 4:18). Volgens het plan van God zou het koninkrijk over Israël en de andere volkeren in de wereld voorlopig niet komen. God had in Zijn plan de roeping van de gemeente op het oog. Pas na de tijd van de gemeente gaat het heilsplan van de Heer met betrekking tot Israël en de overige volkeren (zichtbaar op aarde) verder.

In deze gelijkenis van Luk. 19 (vanaf vers 11) sprak de Heer over burgers, die eigenlijk tot Zijn rijk zouden moeten behoren. De burgers van dat koninkrijk zijn een omschrijving van het joodse volk. De burgers zeiden tegen Hem: "Wij willen niet, dat deze Koning over ons is". Let wel, dat werd gezegd in een gelijkenis, die de Heer vertelde met het oog op de tijd na Zijn opstanding. De Heer ging namelijk naar een ver land (de hemel). Daar ontving Hij het koninkrijk; een hemels, verborgen koninkrijk. De burgers zeiden in die dagen: "Wij willen niet, dat deze Koning over ons is".

In de dagen van Handelingen, toen het evangelie eerst aan de joden gepredikt werd, zeiden ze opnieuw: "wij hoeven die Messias niet". Ze zonden Hem zelfs gezanten na: Stéfanus en Jakobus. Zij volgden de Heer naar de hemel, hetgeen een indirecte verwijzing is voor het feit, dat een gelovige van de gemeente naar de hemel gaat als hij/zij ontslaapt. Ze hebben hun leven gegeven voor het geloof in Christus. Het koninkrijk werd in de dagen van Handelingen weliswaar aan Israël gepredikt, maar het kwam niet, omdat het volk niet tot geloof kwam. De Heer kondigde daarop de verwoesting van het land en het volk aan (Matth. 24).

Nadat in Luk.19 de gelijkenis van de ponden is beschreven, vinden we vanaf Luk. 19:42 de beschrijving van de zogenaamde "intocht" in Jeruzalem. Men riep: "Hosanna, gezegend Hij Die komt".
Luk. 19:38:

"Zeggende: Gezegend *is* de Koning, Die daar komt in den Naam des Heeren! Vrede *zij* in den hemel, en heerlijkheid in de hoogste *plaatsen*!"

Dit lijkt positief, maar de reactie van de Heer is helemaal niet positief.

De toekomst van Israël

Luk. 19:41:

"En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar, Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen."

De Heer weende over de stad, omdat zij niet bekende welke dag het was. Strikt genomen, als je het narekent, was dit de laatste dag van 69^{ste} jaarweek (Dan. 9:24-27). Deze dag is bij ons bekend als palmpasen. Het is de zondag vóór Pasen. Dat was de dag, waarop de Here Jezus op de ezel in de richting van Jeruzalem reed. Op de joodse kalender was dat 10 Nisan; de dag, waarop het volk het lam voor het pascha in huis moest nemen (Ex. 12:3,4). Men erkende, noch herkende de Here Jezus als de Messias. Het was verborgen voor hun ogen. Men bekende niet wat tot hun vrede diende. Een mens krijgt vrede met God op grond van geloof. Dit geldt zowel voor de jood als voor de Griek (de heiden). De Heer zei dus feitelijk, dat het volk niet geloofde.

Vervolgens staat er in Luk. 19:43:

"Want er zullen dagen over u komen, dat uw vijanden een begraafing rondom u zullen opwerpen, en zullen u omsingelen, en u van alle zijden benauwen;"

De Heer kondigde hier de belegering van Jeruzalem aan. Historisch gezien, heeft die plaatsgevonden in 70 van onze jaartelling, toen de Romeinen Jeruzalem omsingelden, innamen, verwoestte en velen hebben gedood. Ook de tempel hebben verwoest. Luk. 19:44:

"En zullen u tot den grond nederwerpen, en uw kinderen in u; en zij zullen in u den *enen* steen op den *anderen* steen niet laten; daarom dat gij den tijd uwer bezoeking niet bekend hebt."

Dit oordeel zou komen, omdat men "de tijd uwer bezoeking" niet had bekend. Tijdens de omwandeling van de Heer op aarde, zag God naar hen om. In de volheid des tijds zond God Zijn Zoon in deze wereld. De boodschap werd gepredikt: "bekeert u", maar het volk bekeerde zich niet. Slechts enkelingen kwamen tot geloof. Er kwam een oordeel over het ongelovige volk.

Luk. 21 lijkt ogenschijnlijk veel op Matth. 24. Bij nauwkeurige bestudering blijken er toch verschillen te zijn. Matth. 24 spreekt over de dagen, die ook nu nog toekomst zijn. Luk. 21 spreekt echter ook over het verleden en springt daarna door naar de toekomst. Luk. 21:20:

"Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. Alsdan die in Judéa zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen. Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is."

Wanneer Jeruzalem omsingeld zou worden, dan zouden degenen, die in Judéa zijn, vlieden naar de bergen. Dit werd reeds in Dan. 9:26 beschreven.

Luk. 21:23:

"Doch wee den bevruchten en den zogenden vrouwen in die dagen, want er zal grote nood zijn in het land, en toorn over dit volk."

De toekomst van Israël

Luk. 21:21 en 23 lijken sterk op het parallelgedeelte van Matth. 24. In Matth.24 staat er echter, dat in Jeruzalem "de gruwel der verwoesting" zal staan. Dàt wijst op de dagen van de 70^{ste} week van Dan. 9, de grote verdrukking (Jer. 30:7). Dan zal Jeruzalem ook worden verwoest. Dan is er ook sprake van "wee de bevruchten en de zogenden" (Matth. 24:19).

Hier in Luk. 21 worden dergelijke details echter niet genoemd. Luk. 21 spreekt dan ook over zaken, die inmiddels historische zijn.

Luk. 21:24:

"En zij zullen vallen door de scherpste des zwaards, en gevankelijk weggevoerd worden onder alle volken;"

De sleutel zit in het tweede deel van dit vers: "... zij zullen Gevankelijk weggevoerd worden onder alle volken". Matth. 24 vermeldt echter, dat wanneer Jeruzalem in de toekomst verwoest zal zijn, de Heer zal wederkomen. Dan zal Hij Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid om Zijn uitverkorenen bijeen te vergaderen uit de vier winden. Het volk zal niet verstrooid worden, maar juist terugvergaderd worden (Matth. 24:29-31). Matth. 24 spreekt over de terugverzameling uit de ballingschap. Dit ligt nog in de toekomst. Luk. 21 spreekt over de verstrooiing onder alle volkeren. Dit heeft in het verleden plaatsgevonden. Die verstrooiing onder alle volkeren vond plaats enige decennia nadat de Heer deze woorden sprak. De Romeinen hebben het land en Jeruzalem verwoest. Vele joden zijn omgekomen. Degenen, die niet omkwamen, zijn verstrooid onder alle volkeren. Luk. 21 is dus historie; Matth. 24 is nog toekomst.

Luk. 21:24:

"en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn."

Jeruzalem werd door de Romeinen verwoest en zou vervolgens door de heidenen vertreden worden "totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn". De uitdrukking "de tijden der heidenen" komt in de Bijbel alleen hier voor. Deze term geeft aan, dat de heidenen zeggenschap of heerschappij hebben over de stad Jeruzalem. Dat is tot op de dag van vandaag nog steeds het geval. Jeruzalem is vandaag nog steeds niet de stad, waar de grote Koning regeert (Ps. 48). Het is geen stad, waar alleen gelovige Israëlieten komen, zoals de Schrift dat belooft (Jes. 52:1). Het is vandaag nog steeds een stad, waar vele goddelozen rondwandelen; van de joden, van de Arabieren en van de overige volkeren. Het is nog steeds niet "de stad der Waarheid" (Zach. 8:3). "De tijden der heidenen", namelijk de tijd, waarin Jeruzalem onder invloed van heidenen staat, is nog steeds gaande. Er zal in de toekomst gelukkig een einde aan komen, maar dat is pas nadat Jeruzalem verwoest is (Opb. 11:2). Dàn zal het overblijfsel van het joodse volk in haar grote nood de Heer aanroepen. Als men de Naam des HEEREN aanroept, zal Hij verschijnen; op de Olijfberg (Zach. 14:4). Dan zal de stad verbouwd worden (Ps. 102:14-19; Jer. 30:18).

Zoals gezegd, springt Luk. 21 ook naar de dagen van de toekomst.

Luk. 21:25:

"En er zullen tekenen zijn in de zon, en maan, en sterren, en op de aarde benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven;"

De omschrijving, waarbij er tegelijkertijd verschijnselen zijn m.b.t. de zon, de maan en de sterren, is

De toekomst van Israël

cruciaal in de Bijbel. Het wijst steeds op eenzelfde moment. Het geeft het moment aan, waarop de grote verdrukking voor Israël ten einde is.

Matth. 24:29:

“En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.”

Deze tekenen verschijnen “terstond na de verdrukking dier dagen”. Dat is de verdrukking, die reeds in Matth. 24:21 genoemd werd. Het is de grote verdrukking, die over de huidige joodse staat zal komen. Die grote verdrukking begint op het moment, dat de gruwel der verwoesting wordt opgericht (Matth. 24:15). Dit vindt volgens Dan. 9:27 plaats in het midden van de 70^{ste} week. Deze tekenen in zon, maan en sterren luiden tevens het begin van de dag des HEEREN in. Dan volgt de grote verdrukking over de overige volkeren (Opb. 7:14).

In de dagen van Handelingen, na de opstanding van Christus, werd opnieuw eerst het evangelie het joodse volk gepredikt. In Hand. 3 zijn Petrus en Johannes in Jeruzalem. Zij predikten het evangelie naar aanleiding van de genezing van een kreupele man. Zij spraken tot joodse/ Israëlitische mannen, die dat gezien hadden.

Hand. 3:17-21:

17 En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten.

18 Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou.

19 Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des HEEREN.

20 En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;

21 Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van *alle* eeuw.

Petrus zegt hier, dat de joden “het” door onwetendheid hebben gedaan. Dit wijst op de kruisiging van de Here Jezus. Men wist op dat moment feitelijk niet wat er gebeurde. Het stond in het Oude Testament echter al voorzeggd, dat de Christus (de Messias) zou lijden (o.a. Zach. 12:10; Dan. 9:26). Vervolgens doet Petrus een oproep tot bekering. Tenslotte geeft hij aan, wat er gebeurd was.

De Here Jezus is na Zijn opstanding naar de hemel gegaan. De hemel moest Hem ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen. Ook dit was door God al door Zijn heilige profeten voorspeld. De Here Jezus ging naar de hemel en intussen werd gepredikt aan het joodse volk, dat men zich moest bekeren. Als het volk zich zou bekeren, zou God Zijn Zoon zenden en dan zouden “de tijden der wederoprichting van alle dingen” en “de tijden der verkoeling” voor het volk Israël aanvangen. De Heer is niet teruggekeerd. Hij is nog steeds in de hemel. Daaruit kunnen we concluderen, dat het volk zich niet bekeerd heeft. Dat blijkt ook uit de beschrijving van Handelingen.

Iets verderop in Hand. 13 spreekt Paulus (met Bárnabas) tot joodse mensen buiten het land; in de vreemde. Paulus ging altijd eerst naar de synagoge om de joden over de Here Jezus te prediken.

De toekomst van Israël

Hand. 13:45-46:

45 Doch de joden, de scharen ziende, werden met nijdigheid vervuld, en wederspraken, hetgeen van Paulus gezegd werd, wedersprekende en lasterende.

46 Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.

“De schare” is hier een omschrijving voor heidenen. Er kwamen blijkbaar ook heidenen (niet-joden) naar de boodschap luisteren. De joden werden hierover met nijd vervuld. Gevolg: men wedersprak de woorden van Paulus en lasterde. Opnieuw wees men de blijde boodschap af.

Handelingen eindigt in Hand. 28 met dezelfde reactie. Paulus zat in Rome gevangen en hij nodigde opnieuw de joden uit in zijn eigen gehuurde woning. Hij predikte hen het koninkrijk Gods en hij probeerde hen te bewegen tot het geloof in de Here Jezus. Er komt een dubbele reactie.

Hand. 28:24:

“En sommigen geloofden wel, hetgeen gezegd werd, maar sommigen geloofden niet.

Opnieuw blijkt, dat slechts sommigen tot geloof kwamen. Paulus sprak daarop in Hand. 28:28:

"Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen."

Diverse malen staat in het boek Handelingen, dat de ongehoorzame joden de boodschap van de dood en opstanding van de Here Jezus Christus verwierpen. Als gevolg daarvan werd de zaligheid aan de heidenen aangeboden. Die heidenen zouden (voor een deel) wel horen.

In Rom. 11 legt de apostel Paulus dit nog een keer uit. Dit is een belangrijk Schriftgedeelte, om te laten zien dat “de vervangingstheologie” een onbijbelse leer is. Deze leer gaat ervan uit, dat de gemeente in plaats van Israël gekomen is en dat er voor Israël geen toekomst meer is. Dat is echter niet waar.

Rom.11:7,11,12:

7 Wat dan? Hetgeen Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden.

11 Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

12 En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!

“Zij” hebben gestruikeld. Uit Rom. 11:7 blijkt, dat dit over Israël gaat. De val (overtreding) van Israël heeft er toe geleid, dat de zaligheid naar de heidenen ging om Israël tot jaloersheid te verwekken. De val van Israël in het verleden heeft er toe geleid, dat de wereld rijkdom, namelijk zaligheid, ontving. De hele wereld (ieder mens) kan deel krijgen aan de zaligheid van Christus; op grond van geloof.

Nu is het “hun vermindering”, “hun overtreding” en “hun val”. Dat is echter niet het einde van het vers. Er staat namelijk: "hoeveel te meer hun volheid". De Heer belooft, dat straks “hun volheid” zal komen; eveneens op grond van geloof. Er zal een volheid van Israël komen; op grond van geloof.

De toekomst van Israël

Rom. 11:15:

"Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?"

Israël werd verworpen op grond van ongeloof. Door hun verwerping kwam er verzoening voor de gehele wereld. "De aanneming" wijst op het moment, dat zij door God aangenomen worden; op grond van geloof. Er is dus nog een toekomst voor Israël!!! Voor Israël zal er ook leven uit de doden zijn; wedergeboorte, nieuw leven op grond van geloof.

Onder het tweede kader op de kopie staat Matth. 21:43:

"Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt."

Het koninkrijk zou van de joden en hun leidlieden worden weggenomen. Het zou gegeven worden aan een volk, dat zijn vruchten zou voortbrengen. Volgens Hand. 15 blijkt dat een volk uit de heidenen te zijn.

Hand. 15:14:

"Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam."

God heeft eerst de heidenen bezocht om uit hen een volk aan te nemen door (of: voor) Zijn Naam. Dat volk is de gemeente, waar u en ik door geloof deel van uitmaken. Het was al voorzeggd door Simeon in Luk. 2:29-32:

29 Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord;
30 Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien,
31 Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken.
32 Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw volk Israël.

Simeon heeft "Uw Zaligheid" gezien; in de Persoon van de Here Jezus, Die hier door Jozef en Maria in de tempel werd gebracht. Die zaligheid was bestemd voor àl de volken; niet alleen voor Israël. Jezus Christus werd de Zaligmaker der wereld door Zijn dood en opstanding.

De volgorde wordt in Hand. 15 nadrukkelijk gegeven.

Hand. 15:14-16:

14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam.
15 En hiermee stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:
16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen,

De Heer ging naar de hemel tot "de tijden der wederoprichting aller dingen" zouden komen voor Israël. "De tijden der verkoeling" braken niet aan. In plaats daarvan verzamelt God Zich nu een volk door Zijn Naam. Zodra dat volk volkomen aangenomen is, gaat er een andere profetie in vervulling. Dan zal de

De toekomst van Israël

Heer namelijk wederkeren uit de hemel om de tabernakel van David op te bouwen. Dàn breken “de tijden der wederoprichting aller dingen” voor Israël aan, waarover in Hand. 3 reeds werd gesproken.

De tabernakel (tent, hut) van David, staat model voor het koningschap van David over zijn volk. David was eerst koning over Juda; later over heel Israël. Aangezien de Zoon van David, de Here Jezus, de Erfgenaam is van de troon, wordt hier gesproken over het herstel van het koninkrijk over Israël onder leiding van hun echte Messias, de Zoon van David, Jezus Christus.

Zodra dat koninkrijk over Israël en de overige volkeren is opgericht, beginnen de 1000 jaren. Dan zal er ook weer een tempel gebouwd worden, maar daar spreken deze verzen niet over. David heeft namelijk met koningschap te maken. Dat neemt echter niet weg, dat de echte David, de Here Jezus Christus, Koning en Hogepriester is naar de ordening van Melchizédek (Hebr. 7:1-3,17). In die zin gaat het dus ook over priesterschap. In dit gedeelte ligt vooral de nadruk op de wederopbouw van een gelovig volk Israël; in de toekomst, wanneer de Heer is teruggekeerd.

Zoals we gezien hebben, zal Jeruzalem “van de heidenen vertreden worden”. Dit houdt verband met “de tijden der heidenen” en met “de tijden der wederoprichting aller dingen”. Die tijden beginnen pas te lopen, wanneer de Heer is wedergekeerd en Jeruzalem hersteld is. In Opb. 11 vinden we ook een aanduiding van het eindpunt van die “tijden der heidenen”.

Opb. 11:1:

“En mij werd een rietstok gegeven, een *meet*roede gelijk; en de engel stond en zeide: Sta op, en meet den tempel Gods en het altaar, en degenen, die daarin aanbidden.

Er wordt gesproken over het meten van de tempel Gods, van het altaar en van degenen, die daarin aanbidden. In het boek Openbaring gaat het om “gezichten”. Dat wil zeggen, dat het om een symbolische omschrijving gaat. Hier wordt gesproken over de tempel Gods in de hemel (Opb. 11:19). Die tempel blijkt de gemeente te zijn. Wij zijn “de tempel Gods”, maar dan in de hemel (want de opname van de gemeente heeft op dat tijdstip al plaatsgevonden).

Opb. 11:2:

“En laat het voorhof uit, dat van buiten den tempel is, en meet dat niet, want het is den heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden twee en veertig maanden.”

Het voorhof is aan de heidenen gegeven. De heilige stad wordt 42 maanden vertreden. Die 42 maanden komen overeen met 3½ jaar. Dat is de tweede helft van de 70^{ste} jaarweek uit Dan. 9. Wanneer die 70^{ste} week voorbij is, is Jeruzalem verwoest (Zach. 14:1,2). De Heer zal verschijnen op de Olijfberg (Zach. 14:4). Die berg zal scheuren, waardoor er een vluchtweg voor het overblijfsel van het volk ontstaat. Men zal door de gescheurde Olijfberg kunnen vluchten; naar Patra (Selah). Dan zullen “de tijden der heidenen” voorbij zijn.

Bij bestudering van de Bijbel blijkt, dat “de tijden der heidenen” begonnen te zijn bij de eerste wegvoering van de joodse mensen uit Jeruzalem (in 606 voor Chr.; door Nebukadnézar). Die tijden der heidenen duren voort tot het einde van de 70^{ste} jaarweek. Het zijn vandaag nog steeds “de tijden der heidenen”. Jeruzalem is een stad, waar nog steeds onrust is. Het wordt in de toekomst pas “de stad der Waarheid”; de stad van de grote Koning.

De 70^{ste} jaarweek moet nog komen, waarin de grote verdrukking zal plaatsvinden. Gedurende die grote

De toekomst van Israël

verdrukking zal de stad vertreden worden. Wanneer het overblijfsel in Jeruzalem geen kan meer uit kan, zal het de Naam des HEEREN aanroepen. Dan zal de Heer verschijnen om voor Zijn volk een vluchtweg door de gescheurde Olijfberg te realiseren. Vanuit Petra (Selah) zal de Heer Zijn volk voor gaan; terug naar het beloofde land, dat dan één grote woesternij zal zijn. Een gelovig volk zal Jeruzalem en het land vervolgens herbouwen.

De Schrift heeft in vele profetieën voorzeggd, dat Jeruzalem eenmaal de stad van de grote Koning zal zijn. Wanneer dat gerealiseerd is, zal het een stad zijn, waar alleen gelovigen binnen zullen treden. Jes. 52:1:

"Waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Sion! trek uw sierlijke klederen aan, o Jeruzalem, gij heilige stad, want in u zal voortaan geen onbesnedene noch onreine meer komen "

We lezen zonet nog: "de heilige stad wordt vertreden twee en veertig maanden lang"; door de heidenen. Dat wijst op de grote verdrukking (de tweede helft van de 70^{ste} week van Dan. 9:24-27), die zal eindigen in de verwoesting van Jeruzalem.

Hier staat, dat de heilige stad haar sierlijke kleding moet aantrekken. Dit wijst op de heerlijkheid en daarmee op koningschap. Dan zal er geen onbesnedene, noch onreine in de stad komen.

Wanneer dat is, lezen we bijvoorbeeld in Jes. 5:6:

"Daarom zal Mijn volk, daarom zal het Mijn Naam in dien dag kennen, dat Ik het Zelf ben, Die spreekt: Zie, hier ben Ik."

De Heer spreekt hier over "Mijn volk". Dat kan alleen een gelovig Israël zijn. De "Ik Ben" zal aan haar verschijnen.

We keren terug naar Jes. 52.

Jes. 52:9:

"Maakt een geschal, juicht te zamen, (*let goed op wat er staat:*) gij woeste plaatsen van Jeruzalem, want de HEERE heeft Zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost."

"Gij woeste plaatsen van Jeruzalem" geeft aan, dat de stad wordt verwoest. Toch staat er bij: "maakt geschal, juicht tezamen" Jeruzalem kan juichen van vreugde, omdat de HEERE Zijn volk getroost heeft. Nadat de stad is verwoest, zal zij herbouwd worden. Op de kopie staan nog een aantal Schriftplaatsen, waar dat o.a. vermeld wordt. Eén van de duidelijkste is wel Jer. 30.

Dat Jeruzalem nog verwoest moet worden, is niet iets, wat wij graag willen. Het is echter wel wat de Schrift voorzeggd heeft. De reden daarvan is ongeloof. Het volk, wat vandaag de dag in het land woont, is een ongelovig volk. De Heer zal Zich van Zijn oordeel bedienen, wat Hij in het verleden heeft aangekondigd. De stad zal verwoest worden.

Na de verwoesting zal er herstel komen. Dit vinden wij bijvoorbeeld omschreven in de bekende woorden van Zach. 14. Als de dag des HEEREN zal aanbreken, dan zal de Heer de stad laten verwoesten. Het zijn wellicht hele bekende verzen, maar toch blijkt vaak, dat niet iedereen ze zo goed kent. Daarom gaan we nu kijken wat er exact staat. In Zach. 14 vinden we weer een belangrijke aanwijzing m.b.t. het

De toekomst van Israël

heilsplan van God. Wie iets van het heilsplan van God heeft leren inzien, weet: "het gaat hier over de dagen, dat de Heer wederkeert".

Zach. 14:1:

"Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruzalem!"

“De dag komt den HEERE” is een andere omschrijving voor “de dag des HEEREN is nabij”. Dan zullen de tekenen in de zon, de maan en de sterren plaatsvinden. Voordat deze dag aanbreekt, zal Jeruzalem echter nog verwoest worden.

Zach. 14:2:

"Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden."

Hier staat duidelijk, dat de HEERE Zelf de heidenen ten strijde tegen Jeruzalem zal verzamelen. Er zullen gruwelijke dingen gebeuren, zoals uit dit vers blijkt. De helft van de stad zal uitgaan in de gevangenis, maar het overige des volks zal niet uitgeroeid worden. “De gevangenis” is hier dus een omschrijving voor het dodenrijk. Een deel komt in het dodenrijk terecht, maar het overige deel zal niet uitgeroeid worden. Hier wordt dus de verwoesting van Jeruzalem aangekondigd; in verband met het aanbreken van de dag des HEEREN. In Zach. 14:3 vinden we de ommekeer:

Zacht. 14:3,4:

3 En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds.

4 En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, zodat er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelfs naar het zuiden.

In Zach. 14:2 werd gezegd, dat de HEERE ervoor zal zorgen, dat de heidenen tegen Jeruzalem zullen optrekken. Hier in Zach. 14:3 staat, dat Hij Zelf tegen die heidenen zal strijden. Derhalve moet er iets veranderd zijn. De Heer helpt alleen mensen, die in Hem geloven. Er is daarom maar één conclusie te trekken: het overblijfsel van het volk, wat zich in Jeruzalem bevindt, heeft de Naam des HEEREN aangeroepen. Dat wordt bijvoorbeeld ook in Joël beschreven. In de profetie van Joël wordt de verwoesting van Jeruzalem uitgebreid beschreven

Het overblijfsel van het volk zal de Naam des HEEREN aanroepen. De Heer zal “te dien dage” op de Olijfberg verschijnen (Zach. 14:4). De Olijfberg zal bij die gelegenheid scheuren en er zal een vluchtweg door de gescheurde Olijfberg ontstaan. Het overblijfsel, wat de Naam des HEEREN heeft aangeroepen, zal vluchten naar Azal (Zach. 14:5). Azal betekent “afgezonderd”. Het is een afgezonderde plaats. Azal is een andere naam voor Petra, Selah.

Zoals we hebben gezien, zal Jeruzalem eerst worden verwoest, maar daarna weer gebouwd worden. De woest plaatsen van Jeruzalem zullen toch vreugde kennen. Onderaan de eerste pagina van de kopie vindt u Jer. 30, waar eveneens wordt gesproken over het herstel van Israël; na de grote verdrukking.

De toekomst van Israël

Jer. 30:3:

"Want zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik de gevangenis van Mijn volk, Israel en Juda, wenden zal, zegt de HEERE; en Ik zal hen wederbrengen in het land, dat Ik hun vaders gegeven heb, en zij zullen het erfelijk bezitten."

"Israël en Juda" is een omschrijving voor de tien en de twee stammen. Hier is de gevangenis een omschrijving voor de ballingschap, de verstrooiing onder de volkeren (een woord krijgt namelijk zijn betekenis vanuit de context, waarin het geplaatst is). Die gevangenis, die ballingschap, zal gewend worden. Wat dit betekent, staat er gewoon achter (de Schrift verklaart Zichzelf): De HEERE zal de tien en de twee stammen wederbrengen in het land. Zij zullen het erfelijk bezitten. Deze profetie is tot op heden niet vervuld. Er woont weliswaar een gedeelte van de joden in het land, maar die zijn er zelf heen gegaan. De Heer heeft ze er niet gebracht!. Bovendien wordt hier niet over de joden gesproken, maar over Israël en Juda; let wel"alle 12 stammen van Israël!

Jer. 30:7:

"O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden."

Een synoniem voor "benauwdheid" is "verdrukking". Deze tijd wordt in Matth. 24 omschreven als "de grote verdrukking". Matth. 24:21:

"Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal."

In beide verzen wordt gezegd, dat die benauwdheid/verdrukking zó groot is, dat die zo erg nog nooit is geweest. Er is nog nooit zo'n grote verdrukking geweest; vanaf het begin van de wereld tot nu toe. Die verdrukking begint bij het oprechten van de gruwel der verwoesting, waarvan Daniël gesproken heeft. Die gruwel wordt in het midden van de 70^{ste} week opgericht.

Eerst komt er een tijd van benauwdheid / grote verdrukking voor Jakob; gedurende 3½ jaar. Daarna zal de Heer het overblijfsel van het volk terugverzamen en haar terugbrengen in het land; als gelovig volk. Jeruzalem zal herbouwd worden.

Jer. 30:17,18:

17 Want Ik zal u de gezondheid doen rijzen, en u van uw plagen genezen, spreekt de HEERE; omdat zij u noemen: De verdrevene. Het is Sion, zeggen zij; niemand vraagt naar haar.

18 Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal de gevangenis der tenten Jakobs wenden, en Mij over hun woningen ontfermen; **en de stad zal herbouwd worden op haar hoop**, en het paleis zal liggen naar zijn wijze.

Wij zeggen vandaag "puinhoop" want dat woord "hoop", dat hier gebruikt wordt, heeft in de Schrift te maken met verwoesting. De Heer zal Zich over haar woningen ontfermen en de stad zal herbouwd worden op haar puinhoop. Jeruzalem zal eerst verwoest worden, maar daarna wordt de stad herbouwd. Die herbouw zal pas plaatsvinden na de wederkomst van Christus.

"Het paleis zal liggen naar zijn wijze". Er zal voor de Koning een paleis worden gebouwd. Het Hebreeuwse woord "heejgal", wat hier met "paleis" vertaald is, kan ook met "tempel" worden vertaald.

De toekomst van Israël

Onder het nieuwe verbond is dat goed te begrijpen, want de Koning en Hogepriester (naar de ordening van Melchizédek) is de Heer Zelf. In Hem komen beide bedieningen, die onder het oude verbond (onder de wet) uit elkaar gehaald waren, weer bij elkaar.

Zoals voorzegd, zal de stad gebouwd worden op haar puinhoop. Dat gebeurt na de grote verdrukking; niet eerder. Het Jeruzalem, wat er vandaag de dag in de joodse staat is, wacht nog een grote catastrofe. Daarom: ondersteun het werk van gelovigen, die de joden het evangelie brengen, omdat ze tot geloof komen. Het geloof is immers uit het gehoor!

Rom. 10:11,12,17:

11 Want de Schrift zegt: Een iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.

12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éénzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

17 Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods.

Tegenwoordig zijn er acties als “Breng de joden thuis”. Dàt is geen Bijbelse boodschap. De huidige joodse staat zal volledig vernietigd worden; niet, omdat wij dat graag willen, maar omdat de Heer het Zelf heeft laten profeteren. Breng de joden niet naar de huidige staat Israël, wan dat is nu niet hun thuis. De Heer heeft het volk er namelijk Zelf uitgezet! Breng de joden het evangelie! Dàn komen ze echt thuis! Dan komen ze namelijk bij de Heer. Dan komen ze bovendien in een ànder huis, namelijk het huis des Vaders in de hemel, omdat ze dan deel uit gaan maken van de gemeente, het lichaam van Christus.

We gaan naar de achterkant van de kopie.

Wat de tijd voor Israël betreft, hebben we te maken met een onderbreking. In het verleden werd aangekondigd, dat de HEERE hen zou afbreken, verstoten, verdoen en uitrukken. Er werd echter ook beloofd, dat zij (als ze zich zouden bekeren) gebouwd en geplant zullen worden. Tussen het één en het ander zit echter een bepaalde tijd. Die tijd van het afbreken, verstoten, verdoen en uitrukken ligt in het verleden en de tijd van bekeren, bouwen en planten is nog steeds niet aangebroken. In de Schrift krijgen we verschillende aanwijzingen aangereikt. In het boek Hoséa worden vele oordelen aangekondigd, maar ook vele heerlijke beloften voor Israël in de toekomst beschreven.

Hos. 3:4,5:

4 Want de kinderen Israëls zullen vele dagen blijven zitten, zonder koning, en zonder vorst, en zonder offer, en zonder opgericht beeld, en zonder efod en terafim.

5 Daarna zullen zich de kinderen Israëls bekeren, en zoeken den HEERE, hun God, en David, hun Koning; en zij zullen vrezende komen tot den HEERE en tot Zijn goedheid, in het laatste der dagen

Reeds vele eeuwen zit Israël zonder koning, zonder vorst en zonder offerdienst. Er is geen priesterlijk werk in Israël en er is geen tempel. Die “vele dagen” zijn vandaag nog steeds gaande. Pas na die vele dagen zullen de kinderen (zonen) Israëls zich bekeren. Dan zullen zij hun Koning, de Here Jezus Christus, zoeken.

In Hos. 3:5 wordt een cruciale uitdrukking gebruikt: “in het laatste der dagen”. Strikt genomen, kunnen die laatste dagen pas beginnen bij de opstanding van Christus (Hebr. 1:1). De laatste dagen (ook wel “de eindtijd” genoemd) zijn begonnen bij de opstanding van Christus. Bij het begrip “laatste dagen” dienen we ons altijd af te vragen: “Voor wie zijn het de laatste dagen?”. Hier gaat het over de laatste dagen voor Israël. Die laatste dagen van Israël beginnen pas wanneer de tijd van Israël weer “begint te

De toekomst van Israël

lopen". De klok staat voor Israël momenteel stil, wan de 69 weken zijn voorbij en de 70^{ste} week is nog niet begonnen. In het boek Hoséa zijn méér bekende sleutelverzen, die ons licht geven op de profetische lijn voor Israel.

Hos. 5:14:

"Want Ik zal Efraïm zijn als een felle leeuw, en den huize van Juda als een jonge leeuw; Ik, Ik zal verscheuren en henengaan; Ik zal wegvoeren, en er zal geen redder zijn."

"Efraïm" is hier de omschrijving voor de tien stammen van Israel (het noordelijke rijk). "Het huis van Juda" is de omschrijving voor de twee stammen van Israel (het zuidelijke rijk). De Heer kondigde hier reeds aan, dat alle stammen van Israël verstrooid zouden worden onder de volkeren (ballingschap).

Hos. 5:15:

"Ik zal henengaan en keren weder tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn, zullen zij Mij vroeg zoeken."

Jehovah werd mens in de Persoon van de Here Jezus. Na Zijn opstanding is Hij heengegaan en wedergekeerd tot Zijn plaats. Dit is een omschrijving van Zijn hemelvaart. In Joh. 14:2 kondigde de Here Jezus dit Zelf reeds aan. Hij zou naar het huis Zijns Vaders gaan om plaats te bereiden.

In Hos. 5:15 werd reeds aangekondigd, dat de Heer na Zijn opstanding naar de hemel zou gaan, totdat zij zich schuldig zouden weten en Zijn aangezicht zouden zoeken. Aan het eind van de 70^{ste} week, wanneer "hun bange zal zijn" (in de grote verdrukking), zal de Naam des HEEREN aanroepen. Dan zal men Hem zoeken, Dan zullen ze zeggen, volgens Hos. 6:1:

"Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden."

Dit woord "genezen" is één van de trefwoorden m.b.t. tot genezing van het hart ten aanzien van Israël. Het komt vaak voor in de Bijbel.

Hos. 6:2:

"Hij zal ons na twee dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven."

Israël komt na twee dagen tot leven. De Heer zal haar na twee dagen levend maken en op de derde dag doen verrijzen. Dan zullen zij voor Zijn aangezicht leven; als gelovig, wedergeboren volk.

Hos. 6:3:

"Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands."

Regen brengt zegen met zich mee. Wanneer die twee dagen om zijn, zal de Heer komen; op de derde dag. Het is logisch, dat het hier niet gaat om gewoon dagen van 24 uur, want dan zou het allang vervuld zijn. De Heer is echter niet tot hen gekomen. Hij is nog steeds in de hemel.

Het blijkt hier om profetische dagen te gaan. Deze profetische dagen komen we ook in 2 Petr. 3 tegen. Daar vinden we de duidelijkste uitleg. Bij het begrip "dag" dienen we ons sowieso altijd af te vragen, of

De toekomst van Israël

het om een periode gaat, of om een dag van 24 uren. Soms wordt er zelfs over een dag van twaalf uren gesproken (Joh. 11:9). Dat komt in de schrift allemaal voor. Het begrip "dag des HEEREN" heeft betrekking op een periode van méér dan duizend jaren.

Het begrip "dag" staat voor een periode. Wij dienen door onderzoek van de Schrift te achterhalen hoe lang die periode in dat Schriftgedeelte duurt. Hier leren we, dat Israël na die twee dagen en op de derde dag tot leven zal komen. Dit is analoog aan de dood en opstanding van Jezus Christus. Dààr waren het natuurlijk wel letterlijke dagen, want op de derde dag stond de Heer op. De opstanding van Christus is o.a. een beeld van de wedergeboorte van Israël in de toekomst.

2 Petr. 3:3:

"Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen zullen, die naar hun eigen begerlijkheden zullen wandelen,"

Wat zeggen die spotters? 2 Petr. 3:4:

"En zeggen: Waar is de belofte Zijner toekomst? want van dien dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping."

Men maakt de profetie omtrent de toekomst bespottelijk. God heeft het beloofd, maar waar blijft Hij? Men gelooft niet, dat de Heer nog terug zal keren. Het woord "toekomst" is de vertaling van het Griekse woord "parousia". Dit woord heeft betrekking op Zijn zichtbare en lichamelijke aanwezigheid op aarde.

2 Petr. 3:8:

"Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat een dag bij den Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als een dag."

"Na twee dagen en op de derde dag" zal Israël tot leven komen, verrijzen en voor Zijn aangezicht leven. Hier wordt uitgelegd, dat één dag duizend jaren duurt. Twee dagen duren (profetisch gezien) derhalve tweeduizend jaren.

2 Petr. 3:9,10a:

9 De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

10 Maar de dag des HEEREN zal komen als een dief in den nacht,...

De Heer vertraagt de belofte van Zijn komst niet, want Hij had in het Oude Testament al laten profeteren, dat het twee dagen zou duren. De Heer is juist lankmoedig, niet willende, dat enigen verloren gaan.

De dag des HEEREN zàl komen; als een dief in de nacht. Dat wil zeggen: plotseling, onverwacht. De dag des HEEREN zal (volgens Matth. 24:29) terstond na de verdrukking van die dagen beginnen; gepaard gaande met de bekende tekenen in de zon, maan en sterren. Dàn zijn dus die twee dagen om en breekt de derde dag voor Israël aan, waarin Israël tot leven komt. Te dien dage zal de Heer Zijn voeten op de Olijfberg zetten. Terwijl Jeruzalem verwoest is, zal de Heer komen, omdat het gelovig overblijfsel in Jeruzalem in haar grote nood Hem aan heeft aangeroepen. Dan gaat het herstel van Israël beginnen en worden de stammen van Israël terugverzameld naar het beloofde land. Dan wordt het land weer "als de hof van Eden". Het zal een vruchtbaar land zijn, waar alleen gelovigen zullen wonen.

De toekomst van Israël

De profetie van Dan. 9 geeft ons het heilsplan van God met betrekking tot Zijn volk Israël (specifiek m.b.t. Juda) aan. Alleen Juda was namelijk nog over in de dagen van Daniël. Op het moment, dat de 70 jaren van ballingschap in Babel nagenoeg om waren, las Daniël dat in de boekrol van Jeremia. Hij bad tot God en hij deed belijdenis van de zonden van het volk. Als gevolg daarvan kreeg hij van Gabriël, de man Gods, een nieuwe profetie over 70 jaarweken.

Dan. 9:24:

"Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreiding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en den profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven."

“Uw volk” wijst op het volk van Daniël; primair Juda. “Uw heilige stad” is de omschrijving van Jeruzalem. Er zijn 70 weken bestemd om de overtreiding te sluiten en de zonden te verzegelen. Dit zijn feitelijk twee omschrijvingen voor hetzelfde. Het wordt zelfs nog op een derde manier omschreven: om de ongerechtigheid te verzoenen. Als de zonden verzegeld zijn, zal er een eeuwige gerechtigheid worden aangebracht. Dit betekent, dat Israël dan een gelovig volk zal zijn geworden. Dan zal de profeet verzegeld worden. Dit betekent, dat in vervulling zal gaan, hetgeen de profeet in zijn gezichten heeft gezien (en hij vervolgens heeft verteld en opgeschreven).

Tenslotte staat er, dat de heiligheid der heiligheden gezalfd zal worden. “De Heiligheid der heiligheden” is een andere omschrijving voor “de Allerheiligste”. De Allerheiligste zal gezalfd worden. De Gezalfde is Christus, de Messias (het zijn drie woorden, die hetzelfde betekenen; in een andere taal). Volgens de Bijbel werden koningen, priesters en (soms) profeten gezalfd. De Here Jezus Christus zal als de Koning van Israël worden gezalfd. Dat zal na 70 weken plaatsvinden.

Het gaat hier niet om weken van dagen, maar om weken van jaren. Het begrip “jaarweek” kennen we uit de geschiedenis van Jakob. Als hij voor Lea gewerkt heeft, zegt Laban tegen hem: "vervul nog deze week". Dan staat er: "Jakob werkte nog zeven jaren" (voor Rachel; Gen. 29:26-28). Het wordt ook gebruikt in verband met het jubeljaar: zeven jaarweken, zeven keer zeven is 49 jaren. Daarna komt het vijftigste jaar: het jubeljaar (Lev. 25:8-10).

Letterlijk staat er in Dan. 9:24: “zeventig zevens”. We dienen te onderzoeken, of het gaat om zeven dagen, zeven weken, of zeven jaren. Het blijkt hier om zeventig jaarweken te gaan. Dat is 70 x 7 jaren; totaal 490, zoals ook uit de rest blijkt.

Dan. 9:25:

"Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden."

Eerst verlopen er 7 jaarweken (= 49 jaren) en vervolgens verlopen er nog eens 62 jaarweken (= 434 jaren). Dat zijn totaal 69 jaarweken (= 483 jaren). De tijd wordt verdeeld in 7 en 62 weken. De 7 weken hebben te maken met “om te doen wederkeren en om Jeruzalem te bouwen”. Daarna verlopen nog 62 weken “tot op Messias, de Vorst”. Dat is samen 69 jaarweken, hoewel dat aantal hier niet genoemd wordt.

De grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden. Dit heeft vooral betrekking op het eerste deel, de eerste 7 jaarweken. In de dagen van Ezra en Nehemia kon men niet

De toekomst van Israël

makkelijk de muren en de stad bouwen, want de vijanden kwamen op hen af. In de ene hand had men het bouwwerktuig en in de andere hand het zwaard. Dat in benauwdheid van tijden.

Dan. 9:26:

"En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten verwoestingen."

In dit vers wordt vermeld wat er na 62 weken zou gebeuren. Toen waren de eerste 7 jaarweken al voorbij, want die gingen vooraf aan de 62 jaarweken. Het was gemakkelijker geweest als er 69 weken stond, maar wij worden geacht om 7 en 62 bij elkaar op te tellen.

Het was nog 62 weken "tot op Messias, de Vorst". De eerste 7 jaren dienen we hier bij op te tellen. Totaal verliepen er dus 69 jaarweken "tot op Messias, de Vorst". Na die 69 weken zou de Messias uitgeroeid worden. De Messias (Grieks: Christus) is de Gezalfde. Dat is de Here Jezus Christus, de Zoon Gods. Na 69 weken werd Hij uitgeroeid aan het kruis. Dit is nauwkeurig na te rekenen, hetgeen Sir Robert Anderson, een bekende leraar uit de Engelse wereld, heeft gedaan. Hij heeft het tot op de dag nauwkeurig berekend (zie zijn boek "The coming Prince"). De laatste dag van de 69^{ste} week is de dag, waarop de Heer op een ezel in de richting van Jeruzalem reed. Daarom zei de Heer ook: of gij op **deze uw dag** bekent wat tot uw vrede dient". Men riep wel "Hosanna" maar het volk was geen gelovig volk. De dag van de zogenaamde "intocht" was de laatste dag van de 69^{ste} week, maar de laatste jaarweek, de 70^{ste} week, ging niet in vervulling. Integendeel! Vijf dagen laten (op de vrijdag) heeft men de Heer gekruisigd. Dat staat hier ook: na 62 (totaal 69) zou de Messias uitgeroeid (afgesneden) worden. Vijf dagen na het verlopen van de 69^{ste} week werd de Heer aan het kruis gedood.

Vervolgens staat er: "... maar het zal niet voor Hem zelve zijn". Feitelijk staat er in de Hebreeuwse Grondtekst: "we oejn lo". wat letterlijk betekent "en niet voor Hem". Wij vertalen dat dan met "en Hij zal niet hebben". De Messias zou Zijn koninkrijk moeten ontvangen, maar Hij kreeg het toen niet, want Hij werd gekruisigd.

Nadat de dood van de Messias beschreven is, staat er vermeld, dat de stad en het heiligdom verdorven zouden worden. Dit is de aankondiging van de verwoesting van Jeruzalem. Deze verwoesting is onder Titus door de Romeinen voltrokken in het jaar 70 van onze jaartelling.

Er staat echter ook bij "tot het einde toe". Het gaat hier over 70 weken. Derhalve is "het einde" hier gelijk aan "het einde van die 70 weken". Na de 69^{ste} week brak de 70^{ste} week niet aan. De Messias werd gedood; vijf dagen na het verstrijken van de 69^{ste} week. Vervolgens kwam er een volk van een vorst, die de stad en het heiligdom heeft verdorven (verwoest). De verwoesting van Jeruzalem werd aangekondigd en voltrokken in 70 van onze jaartelling, maar zal voortduren "tot het einde toe". Dat is het einde van de 70 weken.

Dan. 9:27:

"En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste."

Er komt dus nog een keer een week van zeven jaren. Volgens Dan. 9:27 wordt deze 70^{ste} week verdeeld

De toekomst van Israël

in twee helften. De 69^{ste} week is verlopen en de 70^{ste} week moet nog komen. Wij leven nu in de tijd tussen de 69^{ste} en de 70^{ste} week. Er zit dus een onderbreking in deze profetie van de 70 jaarweken. Na de 69^{ste} week werd de geschiedenis van Israël stopgezet; vanwege ongelooft en afwijzing van de Messias. Zoals we in Hand. 15 gezien hebben, wordt ondertussen een volk door/voor Zijn Naam tot stand gebracht. Na de tijd van de gemeente gaat de klok voor Israël weer lopen; de 70^{ste} week. Dit principe kent u wellicht van het dam- en schaakspel. Wanneer de ene speler klaar is, drukt hij op de knop en gaat de tijd van de andere speler lopen. Zo is het met Gods heilsplan eigenlijk ook. De klok staat voor Israël stil en de klok van de gemeente loopt. Als de gemeente is opgenomen naar de Heer in de hemel, dan begint de tijd voor Israël weer te lopen.

Zoals we in Dan. 9:24 lazen, zal aan het eind van de 70^{ste} week het herstel voor Israël plaatsvinden. Daarom zei de Heer ook in Matth. 23:39:

“Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!”

Het is van groot belang om de onderbreking in het heilsplan voor Israël te kennen. Op het schema op de kopie ziet u, dat na de 69 jaarweken het kruis staat. Toen waren er 483 jaren voorbij en de Messias werd uitgeroeid. Hij zou Zijn koninkrijk over Israël en de volkeren in deze wereld niet hebben. Hij kreeg wel een koninkrijk, maar dat is onzienlijk in de hemel; over ons, de gemeente. Pas als de 70^{ste} jaarweek voorbij is, zal men de Allerheiligste tot Koning over Israël zalven. Dan zullen ze Hem zien. Aan het eind van de 70^{ste} week zal het overblijfsel uit Jeruzalem kunnen vluchten door de gescheurde Olijfberg; naar Petra, Selah. Daar, in Petra, zal het overblijfsel een ontmoeting hebben met de Heer. Dan zullen ze ontdekken, dat hun voorouders destijds hun Messias hebben gekruisigd. Daarna zal men terugkeren naar het beloofde land; onder leiding van hun Messias, de Here Jezus Christus.

Aan het eind van de 70^{ste} week zal men vluchten naar Petra, Azal (Zach. 14:5). Dan zijn de twee dagen uit Hos. 6 voorbij. Dan breekt de derde dag aan. De twee dagen uit Hos. 6 komen volgens 2 Petr. 3 overeen met 2000 jaren. Dit blijkt volgens Dan. 9 de tijd te zijn tussen de 69^{ste} en de 70^{ste} jaarweek. Dit alles impliceert, dat er vanaf de verwerping van de Messias (aan het einde van 69^{ste} week; de dag, waarop de Heer op de ezel naar Jeruzalem reed) 2000 jaren verlopen tot op het moment, dat Israël levend zal worden. De 70^{ste} week wordt dus inclusief gerekend, want “na twee dagen en op de derde dag” komt Israël tot leven en zal zij de Allerheiligste zalven tot Koning van Israël.

Hier gaat het om "twee dagen en op de derde dag"; in relatie tot Israël (volgens Hoséa). Dat is een periode van 2000 profetische jaren (van 360 dagen) voor Israël. In Joz. 3:3,4 staat, dat het volk Israël door de Jordaan moest trekken. De ark ging voorop. Het volk mocht volgen, maar er moest een afstand van 2000 ellen tussen de ark en het volk zijn. De ark stond met de priesters in de Jordaan. De Jordaan spleet en het volk volgde daarna. Dit is een type van hoe het met Israël in de toekomst zal gaan, wanneer ze het beloofde land zal beërven. Tussen de Ark, namelijk de opgestane Christus en het volk Israël is een afstand van “2000”.

De 2000 jaren in profetische zin (wat tijd betreft), lopen tot het einde van de 70^{ste} week: het herstel van Israël. In de tussentijd hebben we echter te maken met de roeping van de gemeente. Die tijd loopt vanaf de dag van de opstanding van de Here Jezus Christus tot de dag van de opname van de gemeente. Dit is de tijd exclusief de 70^{ste} week, want de 70^{ste} week is voor Israël; niet voor de gemeente. Strikt genomen, beslaat de tijd van de gemeente dus 2000 minus 7 = 1993 jaren.

Vanaf de dag van de opstanding van Jezus Christus tot het begin van de 70^{ste} week verlopen dus 1993

De toekomst van Israël

jaren van 360 dagen. We hebben de langste tijd van die 1993 jaren reeds gehad, dus de opname van de gemeente dus met rasse schreden dichterbij. We mogen de Schrift bestuderen en de ontwikkelingen in het Midden-Oosten in de gaten houden. Israël en de overige staten "staan weer op de kaart". Uit Dan. 9 weten we, dat de 70^{ste} week begint met het sluiten van een verbond voor de periode van 7 jaren (Dan. 9:27). Zo zijn er nog meer kenmerken, die met de aanvang van de 70^{ste} week te maken hebben. Laten we dus niet speculeren, maar de Schrift onderzoeken.

De linkerkolom op de kopie (naast het kruis bij Dan. 9:26) staat: de Messias wordt uitgeroeid. Op de laatste dag van de 69^{ste} week sprak Israël: "Gezegd Hij, Die komt". De Heer zei echter van Israël (Matth. 23), dat Hij Israël niet zou vergaderen, omdat het volk niet wilde. Aan de andere kant (bij 490 jaar; bij het kroontje, bovenaan de kopie) staat, dat de Allerheiligste na 70 weken gezalfd zal worden. Die Allerheiligste is de Messias, de Koning van Israël. Wanneer dat gebeurt, zal men opnieuw zeggen: "Gezegend Hij, Die komt". Dan zal het koninkrijk Gods op aarde openbaar worden; eerst over Israël en daarna over de volkeren. Men zal de Heer zien. Volgens Matth. 24:30 zal men de Zoon des mensen zien, wanneer Hij komt met grote kracht en heerlijkheid op de wolken des hemels.

Als de Heer Zijn voeten op de Olijfberg zet, zal men niet zo heel veel van Zijn heerlijkheid zien. Daar is op dat moment geen gelegenheid voor, want de Olijfberg zal scheuren en in de grote nood moet men wegvlugten. Als het overblijfsel Hem echt zal zien, dan is dat in Petra, in Sela. Daar zal de Heer Zich vertonen aan Zijn volk. Dan zal Hij Zich bekendmaken als Jezus van Nazareth, Die hun voorvaderen gedood hebben aan het kruis. Dan zullen ze wenen; de geslachten worden er zelfs bij vermeld (Zach. 12:10 v.v.).

De Zoon des mensen zal verschijnen.

Opb. 1:7:

"Ziet, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem **zien**, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven;"

De joden hebben de Here Jezus Christus laten kruisigen. Hier staat echter, dat zelfs de heidenen (elk oog) Hem zullen zien. Bij die gelegenheid zal in de gehele wereld merkbaar zijn, dat de Here Jezus Christus komt.

Alle geslachten der aarde zullen rouw bedrijven. "Der aarde" kan beter vertaald worden met "van het land". Niet iedereen op aarde zal wenen, want het grootste deel van de mensheid leeft in ongeloof en in opstand tegen God. Alleen de geslachten in het land zullen wenen. Men zal verdriet hebben en zich bekeren tot de Here.

Opb. 6:12:

"En ik zag, toen Het het zesde zegel geopend had, en ziet, er werd een grote aardbeving; en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde,"

"Het" is hier de omschrijving van het Lam, wat in Opb. 5 werd voorgesteld. Opnieuw vinden we hier de tekenen in de zon, de maan en de sterren. Met andere woorden: de dag des HEEREN breekt aan. Dat is "terstond na de verdrukking van die dagen", zoals we uit Matth. 24:29 geleerd hebben. In Opb. 6:12 zijn we dus aangekomen bij het einde van de 70^{ste} week; het einde van de 3½ jaar durende grote verdrukking over de staat Israël.

Opb. 6:14,15:

De toekomst van Israël

14 En de hemel is weggeweken, als een boek, dat toegerold wordt; en alle bergen en eilanden zijn bewogen uit hun plaatsen.

15 En de koningen der aarde, en de groten, en de rijken, en de oversten over duizend, en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle vrijen, verborgen zichzelf in de spelonken, en in de steenrotsen der bergen;

Stelt u eens voor, dat de hemel opengaat! Dan zouden we rechtstreeks in de derde hemel kunnen kijken. Op dit moment gebeurt dat werkelijk. De hemel wordt opgerold, alsof het een boekrol is, die toegerold wordt. Op dat moment ziet men Wie er op de troon zit.

Opb. 6:16:

"En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den toorn des Lams. Want de grote dag Zijns toorns is gekomen"

De hemel wordt toegerold en men ziet Degene, Die op de troon zit. Men komt daardoor niet tot geloof. Integendeel! Men verbergt zich in de spelonken en in de steenrotsen der bergen. Men wil liever levend begraven worden, dan de knieën buigen voor Degene, Die op de troon zit. Op dat moment breekt de grote dag van Zijn toorn aan. Dit is een omschrijving voor de grote verdrukking, die over de volkeren zal komen.

In Jes. 33 werd dit alles ook reeds voorzeggd.

Jes. 33:2:

"HEERE, wees ons genadig, wij hebben op U gewacht; wees hun arm allen morgen, daartoe onze behoudenis ten tijde der benauwdheid."

Israël vraagt de Heer om genade. Zij vraag om behoud in de verdrukking: "de benauwdheid van Jakob" (Jer. 30:7). Wanneer zij zal bidden: "wees ons genadig, wij hebben op U gewacht", dan is er sprake van een gelovig overblijfsel.

Jes. 33:7:

"Ziet, hun allersterksten roepen daar buiten; de boden des vredes wenen bitterlijk. De gebaande wegen zijn verwoest, die door de paden gaat, houdt op; hij vernietigt het verbond, hij veracht de steden, hij acht geen mens."

Het joodse volk in de huidige joodse staat zal een verbond sluiten (bekrachten) voor één week. In de helft van de week zal dat verbond echter teniet gedaan (verbroken) worden. Dat staat hier omschreven als: "hij vernietigt het verbond". In sommige Statenvertalingen staat "hij" ten onrechte met een hoofdletter. Deze "hij" is degene, die in Dan. 9:27 wordt omschreven als degene, die het verbond verbreekt en een gruwelijke vleugel (een afgodsbeeld) zal oprichten. Deze persoon veracht alles en hij acht geen mens.

Jes. 33:10:

"Nu zal Ik opstaan, zegt de HEERE, nu zal Ik verhoogd worden, nu zal Ik verheven worden."

Hier vinden we de andere kant. De Heer zal opstaan. Dit vinden we ook in Dan. 12:1, waar staat, dat Michaël zal opstaan. Als de Heer opstaat, wordt Hij weer actief voor Zijn volk. Dat is het moment,

De toekomst van Israël

waarop Hij uit de hemel nederdaalt.
Jes. 33:14:

"De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?"

Dit verterende vuur is een omschrijving voor het oordeel, wat door de Heer gezonden wordt. Het is een Andre omschrijving voor de grote verdrukking, die komen zal. Wie zal er bij een verterend vuur kunnen wonen? Het antwoord staat in de volgende verzen. Jes. 33:15,16:

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;
16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

Degenen, die in gerechtigheden wandelt en billijkheden spreekt, die zal bij dat verterende vuur kunnen wonen. Kortom: dit gaat over gelovigen. Alleen gelovigen zullen in de grote verdrukking worden bewaard. De gelovigen zullen de oren en ogen sluiten, opdat zij het kwade niet zien. Zij wonen in de hoogten, in de sterkten der steenrotsen. In het Hebreeuws staat hier het woord "Selah". Het gelovig overblijfsel bevindt zich dan in de rotsvesting Selah (Petra). Daar zal zij gedurende 1260 dagen gevoed worden (Opb.12:5)
Jes. 33:17

"Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien."

De Heer zei: "Gijlieden zult Mij niet zien, totdat gij zult zeggen: gezegend Hij, Die komt in de Naam des HEEREN". Hier staat, dat men de Koning zal zien. Dat is nà de benauwdheid, nà de verdrukking. Men zal een ver gelegen land zien. Dit is een omschrijving voor het beloofde land. Wie Die Koning is, staat in Jes. 33:22:

"Want de HEERE is onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning. Hij zal ons behouden."

Wanneer in de Statenvertaling het woord "HEERE" met allemaal hoofdletters is gedrukt, dan is het de vertaling van het Hebreeuwse "Jehovah". Die HEERE zal hun Rechter, Wetgever en Koning zijn. Hij zal het gelovig overblijfsel van Israël behouden. De Naam "Jehovah"(HEERE) wordt aan de opgestane Here Jezus Christus gegeven (Fil. 2:9-11)

Dan zijn we opnieuw aan het einde van de 70^{ste} week gekomen. Dan zal het weer "Ammi"(= Mijn volk) zijn. wanneer het herstel van Israël pas weer in werking zal treden. Vandaag is Israël nog steeds: "niet Gods volk, Lo-Ammi". Het is onze taak, als gelovigen uit de heidenen, om vooral aan de joden het evangelie voor te houden, opdat joden tot geloof komen en daardoor voor eeuwig behouden zijn.

De toekomst van Israël

Wanneer de Heer Zijn voeten op de Olijfberg zal zetten, zal de Olijfberg scheuren. Er ontstaat een vluchtweg voor het gelovig overblijfsel, wat de Naam des HEEREN heeft aangeroepen. Dat overblijfsel zal door de gescheurde Olijfberg vluchten; naar Petra. Dààr zal de Heer verschijnen en van daar uit Zijn volk terugbrengen in het beloofde land.

Tegenwoordig horen we nog wel eens zeggen: "Wij leven nu in de tijd van het herstel van Israël. De God van Israël herstelde het land en bracht en brengt het joodse volk naar het beloofde land. Gods Geest werkt vandaag aan een geestelijk herstel".

Als ik mijn Bijbel bestudeer, dan blijkt dit niet het geval te zijn. De Heer zal Zijn volk pas herstellen en in het land plaatsen, wanneer zij aan een aantal voorwaarden zal voldoen. Als men de Schrift eerlijk en oprecht onderzoekt (dus niet hier en daar een tekst "plukken"), blijkt, dat de Schrift daar heel duidelijk in is. Wat momenteel in het zogenoemde beloofde land (de huidige joodse staat) plaatsvindt, is niet Gods werk. Er is wel door God **geprofeteerd**, dat er weer een joodse staat zou komen. Dat wil echter nog niet zeggen, dat het ook vervulling is van Gods **beloften** en daarmee naar **de wil** van God is.

Met betrekking tot de toekomst van Israël kunnen wij bijvoorbeeld Deut. 30 aanhalen, dat hierover heel duidelijk is. Er zijn veel meer hoofdstukken in de Bijbel, die deze waarheid bekend maken, maar dit is een basishoofdstuk om een aantal kenmerken te herkennen. Dit zijn aspecten, die eerst plaats moeten vinden alvorens Israël als volk weer Gods volk ("Ammi") zal worden. Het heeft te maken met de wedergeboorte van Israël.

Laten we Deut. 30 eens wat nauwkeuriger bekijken. Deut. 30:1-10:

- 1 Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die ik u voorgesteld heb; zo zult gij het weder ter harte nemen, onder alle volken, waarheen u de HEERE, uw God, gedreven heeft;
- 2 En gij zult u bekeren tot den HEERE, uw God, en Zijner stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebiede, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.
- 3 En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich uwer ontfermen; en Hij zal u weder vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had.
- 4 Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, van daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen.
- 5 En de HEERE, uw God, zal u brengen in het land, dat uw vaderen erfelijk bezeten hebben, en gij zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaderen.
- 6 En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om den HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij levet.
- 7 En de HEERE, uw God, zal al die vloeken leggen op uw vijanden en op uw haters, die u vervolgd hebben.
- 8 Gij dan zult u bekeren, en der stemme des HEEREN gehoorzaam zijn, en gij zult doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede.
- 9 En de HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk uwer hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; want de HEERE zal wederkeren, om Zich over u te verblijden ten goede, gelijk als Hij Zich over uw vaderen verblijd heeft;
- 10 Wanneer gij der stemme des HEEREN, uws Gods, zult gehoorzaam zijn, houdende Zijn geboden en Zijn inzettingen, die in dit wetboek geschreven zijn; wanneer gij u zult bekeren tot

De toekomst van Israël

den HEERE, uw God, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.

We vinden hier woorden van Mozes, die de Heer door hem heen sprak. Mozes sprak deze woorden vlak voordat het volk in het beloofde land zou gaan wonen. Er staat in Deut. 30:5, dat de Heer het volk in het land zal brengen en dat ze het dan erfelijk zullen bezitten. Deze profetie is feitelijk nog steeds niet vervuld.

Mozes kreeg van de Heer te horen wat er met het volk zou gebeuren. Mozes had het volk 40 jaar lang door de woestijn geleid naar het beloofde land. In het beloofde land zou het volk ontrouw worden aan de HEERE. Op grond daarvan zou de HEERE het volk verstrooien onder alle volkeren.

Dit werd overigens al in Deut. 28 aangekondigd, waar het volk de zegen en de vloek kreeg voorgehouden. Wanneer het volk de HEERE gehoorzaam zou zijn, zou het door de HEERE gezegend worden. Als men God zou dienen, dan zou Hij hen zegenen in het land en zou Hij voor hen zorgen. Wanneer men echter ontrouw zou zijn, zou Hij hen (uiteindelijk) onder alle volkeren verstrooien. De geschiedenis van de Bijbel bevestigt, dat de Heer hen heeft verstrooid onder alle volkeren. Hoewel Hij het volk vele malen de gelegenheid gaf om zich te bekeren tot de Heere, heeft zij daar geen gehoor aan gegeven.

Deut. 30 geeft een belofte over de toekomst van het volk Israël weer. Het huidige volk Israël (feitelijk alleen joden) is terzijde gezet; als volk. Daaruit mag je niet concluderen, dat het geen toekomst meer heeft. De Bijbel zegt heel duidelijk, dat Gods beloften "onberouwelijk" zijn en dat Hij Zijn beloften zal vervullen aan degenen die geloven. Dat geldt nu voor ons, maar het geldt straks ook voor een gelovig Israël.

Veel gelovigen spreken over Israël, alsof het om alle stammen gaat. Men haalt ook teksten aan, die over Israël (alle stammen) spreken. Wat momenteel in het land Israël woont, is slechts een klein deel van de joden. De meeste joden wonen niet in dat land, maar elders in de wereld. Het gaat tegenwoordig om Juda (en Benjamin), de twee stammen. Wat de tien stammen betreft, hebben we reeds gezien, dat die onder alle volkeren zijn verstrooid geworden. Wat de joden betreft: zij zijn ook onder alle volkeren verstrooid geworden (vanaf het jaar 70 van onze jaartelling), zoals we ook reeds besproken hebben.

Sinds 1948 is er weer een joodse staat. Dat deze staat er zou komen, heeft de Heer laten **profeteren**. Dat is echter geen vervulling van Gods **beloften**. Feitelijk heeft men zich het huis van God (want zo wordt het land genoemd; Lev. 25:23) toegeëigend en het wordt nu als "een kraakpand" bewoond. Daarom zal iedereen er door de Heer uit verwijderd worden. Alle joden, die tot geloof komen (nà de opname van de gemeente!), zullen eerst nog het land uit moeten vluchten; naar Petra. Pas daarna zullen zij, onder leiding van hun Messias, de Here Jezus Christus, terugkeren naar het dan verwoeste land.

Vaak wordt Zach. 14:4 aangehaald: de Heer zal terugkeren op de Olijfberg. Over Zach. 14:1 en 2, waar de tijd van grote verdrukking en de verwoesting van Jeruzalem wordt gesproken, wil men over het algemeen niets weten. Men is vóór Israël en dus sluit men de ogen voor dergelijke profetieën. Ik ben ook voor Israël, omdat de Schrift zegt, dat ze "de beminden zijn om der vaderen wil" (Rom. 11:28). Uit hen is de Messias voortgekomen. Ik heb, verhoudingsgewijs, meer liefde voor Israël dan voor bijvoorbeeld de Palestijnen. Hoewel zij beide zondaren zijn. Wij zouden ze allebei het evangelie voorhouden, want ze zijn allen zondaren en ze hebben allen de genade van God nodig om behouden te worden (Rom. 3:22-24).

Wanneer we Deut. 30 bestuderen, zullen we zien, dat er een aantal kenmerken vermeld worden. Het

De toekomst van Israël

zijn voorwaarden, waaraan moet worden voldaan, voordat God de beloften, die Hij gedaan heeft aan Israël, in vervulling zal laten gaan.

1 – Het volk dient zich te bekeren.

Deut. 30:2:

“En gij zult u bekeren tot den HEERE, uw God, en Zijner stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebiede, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.”

In Deut. 30:1 wordt gerefereerd aan de zegen en de vloek, die in Deut. 28 reeds uitgebreid werden vermeld. Men zal het ter harte nemen onder alle volkeren. Dit houdt in, dat de meeste Israëlieten van alle stammen van Israël tot bekering zullen komen "onder alle volkeren"; dus buiten het land! Aan het eind van de 70^{ste} week zal een klein overblijfsel van Juda in Jeruzalem, als de grote verdrukking heeft plaatsgehad, de Naam des HEEREN aanroepen. Dan zal Hij verschijnen en Zijn voeten op de Olijfberg zetten. Dat is een overblijfsel van Juda, wat in het land tot geloof zal komen.

De voorwaarde, die hier gesteld wordt, is “bekering”. Men zal zich met zijn ganse hart en met zijn ganse ziel tot de Heer moeten bekeren. Dat is hetzelfde als “Zijn stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebiede”.

In de huidige joodse staat (dus slechts een deel van Juda; niet alle stammen) woont nu geen bekeerd volk. Er woont weliswaar een kleine groep van joodse mensen, maar alle andere stammen zijn nog steeds verstrooid onder de volkeren. Hier in Deut. 30 wordt tot geheel Israël gesproken. Er had nota bene nog helemaal geen splitsing in 10 en 2 stammen plaatsgehad! Mozes was de leider van alle stammen in die dagen.

Onder het joodse volk in de huidige joodse staat bevinden zich inderdaad mensen, die zich tot hun Messias bekeerd hebben. Die maken echter deel uit van de gemeente. Als de gemeente straks is opgenomen, gaan zij mee. Op dat moment is er geen gelovige meer in het land, noch op aarde. Daarom plaatst God er Zelf twee (de twee getuigen; Opb. 11:3,4). Bekering is dus één van de voorwaarden. Dat heeft nog niet plaatsgevonden.

Deut. 30:3:

“En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich uwer ontfermen; en Hij zal u weder vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had.”

Hier staat, dat de Heer Zelf de gevangenis zal wenden. "De gevangenis" kan in de Schrift een omschrijving zijn voor de ballingschap; de verstrooiing onder de volkeren. Op de kopie vindt u een aantal Schriftplaatsen, Eén wil ik graag met u lezen en dat is uit Amos 9.

Amos 9:14,15:

14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelve wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelve vrucht eten.

15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.

De toekomst van Israël

De HEERE is hier Zelf aan het woord (Amos 9:8). De HEERE Zelf zal de gevangenis (ballingschap) van Israël wenden. Vervolgens zal Israël de verwoeste steden herbouwen. Ook uit dit gedeelte blijkt, dat het land (de steden) verwoest zal worden. Deze verwoesting wordt in het boek Joël vergeleken met een sprinkhanenplaag. Ditzelfde wordt ook geïllustreerd in het teken van de pottenbakker (Jer. 18).

Na de wederkomst van Christus, als Hij het volk vanuit Petra teruggeleid heeft naar het land, zullen de verwoeste steden worden herbouwd en de wijngaarden worden geplant. Na verloop van tijd zal men de vrucht van de wijnstok (de wijn) drinken. De Heer Zelf zal hen in hun land planten; op grond van geloof (bekering). Omdat het gelovigen zijn, zullen ze niet meer uit hun land worden uitgerukt.

We horen deze verzen in Amos 9 in zijn verband te lezen. Met name Amos 9:11 is een wezenlijk vers in dit verband.

Amos 9:11:

"Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds;"

“Reten” is een oud woord voor scheuren, breuken, bressen. Die scheuren zullen vertuind (dicht gemaakt) worden. Dit vers wordt door Paulus aangehaald in Hand. 15:16. Hand. 15 is weer zo’n hoofdstuk met sleutelverzen voor het verstaan van het heilsplan van God. Voor het juist verstaan van de Schrift, beginnen we in Hand. 15:14:

"Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam".

Simeon heeft geprofeteerd, dat God eerst een volk uit de heidenen zou roepen (vgl. Luk. 2:31,32). Dat volk is de gemeente. Uit de heidenen komt een volk voort, wat gelooft in de Heere Jezus Christus. Dat is nog steeds onze dagen (de tijd van de gemeente).

Hand. 15:15,16:

15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

16 **Na dezen** zal Ik wederkeren, en weder opbouwen den tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten;

In Amos 9 stond “te dien dage”. Hier wordt het nader uitgelegd. “Te dien dage” blijkt te betekenen “na dezen”. Nadat dit volk uit de heidenen verzameld is, zal de Heer wederkomen en de vervallen hut / tabernakel van David weer opbouwen. De tijd van de gemeente eindigt met de opname van de gemeente. Dit houdt dus in, dat de Heer pas na de opname van de gemeente zal wederkeren voor Israël.

Als de Heer is wedergekeerd, zal de vervallen hut van David worden opgericht. Dan is de gevangenis gewend en begint het herstel van het volk en het land. De Heer is tot op heden nog steeds niet wedergekeerd, want dan zouden wij (gelovigen van de gemeente) hier niet meer zijn. Zijn wederkomst / aanwezigheid (parousia) begint namelijk met de opname van de gemeente. Dat is 7 jaren vóór Israël tot bekering / geloof komt. De volgorde is dus: eerst de vorming van de gemeente, dan pas zal het herstel van Israël. Laten we het heilsplan van God goed vasthouden.

De toekomst van Israël

2 – Na de wederkomst: de Heer zal de gevangenis (ballingschap) wenden.

Het tweede kenmerk wordt in Deut. 30:3 genoemd. Helaas is de vertaling in de Statenvertaling niet geheel correct. Dit is geen aanpassing van mijn kant om het “kloppend” te maken, zoals sommigen zeggen. Het staat namelijk ook gewoon in Deut. 30:9.

Deut. 30:3:

"En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich uwer ontfermen; en Hij zal u weder vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had."

Ook hier wordt weer duidelijk gezegd, dat de HEERE Zelf de gevangenis zal wenden. Het is geen mensenwerk! Opnieuw vinden we hier een sleutelwoord: “ontfermen”. Zoals we gezien hebben, komt dit meermalen in het boek Hoséa voor.

De Heer zal wederkeren en Israël vergaderen uit al de volken, waarheen de HEERE (ook dat was het werk van de Heer!) hen verstrooid had. Het wordt ook bevestigd in Deut. 30:9:

"En de HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk uwer hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; **want de HEERE zal wederkeren**, om Zich over u te verblijden ten goede, gelijk als Hij Zich over uw vaders verblijd heeft;"

Na haar bekering, zal Israël door de Heer gezegend worden in de overvloed van het werk, de vrucht des buiks, in de vrucht der beesten en in de vrucht van het land. Er zullen zegeningen voor het volk zijn, in het land; als gevolg van trouw en gehoorzaamheid.

De HEERE zal wederkeren om Zich over Israël te verblijden. Dit komt overeen met Deut. 30:3. Pas als de Heer zal wederkeren voor Zijn volk, dan zal Hij hen ten goede zegenen, omdat ze zich bekeerd hebben en Zijn Naam hebben aangeroepen.

De Heer zal dus wederkeren, maar dat is tot op heden niet gebeurd. Als we dit kenmerk achterwege laten, gaan we het Woord van God geweld aandoen. De Schrift zegt, dat Hij eerst zal wederkeren en pas dan zal Hij Zich over Zijn volk ontfermen, hun gevangenis wenden en hen verzamelen uit al de volkeren, waarheen zij verstrooid geworden zijn.

Deze gebeurtenissen komen ook in Matth. 24 aan de orde. Het is één van de belangrijke hoofdstukken met betrekking tot het profetisch Woord, omdat de dingen daar door de Heer in de juiste volgorde verteld worden.

Matth. 24:30,31:

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, **en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels**, met grote kracht en heerlijkheid.

31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en **zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden**, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve.

Hier wordt de wederkomst van de Heer omschreven als “de Zoon des mensen, komende op de wolken des hemels”. Dan zal Hij Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid. "Een bazuin van

De toekomst van Israël

groot geluid" wijst op het spreken van God. De engelen zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve". Ook hier vinden we dus weer dezelfde volgorde: de wederkomst van de Heer, gevolgd door het verzamelen van Zijn uitverkorenen. Vandaag de dag gaan joden weliswaar naar het land, wat aan Abraham, Izak en Jakob beloofd is, maar dat doen zij uit eigen kracht. De Heer is nog niet wedergekeerd, dus is het niet Zijn werk. Hetzelfde vinden we nogmaals vermeld in Deut. 30:4:

"Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, van daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen".

De verdrevenen van het volk zullen worden terugverzameld; ongeacht de plaats, waar zij zich bevinden. Er blijft onder de heidenen geen enkele Israëliet wonen. Uiteindelijk komen ze in het beloofde land, maar daarin komen alleen gelovigen terecht. Allen zullen terugkeren; in ieder geval naar Sela/Petra. Dààr zullen ze geoordeeld worden. Wie gelooft, zal met de Heer terugkeren naar het beloofde land (vgl. Ezech. 20:34-38). Dat is de echte "exodus". De exodus in het verleden, uit Egypte naar het beloofde land, moet straks nog komen voor het volk (vgl. Jer. 23:5-8). Zij zal uit alle volkeren verzameld worden en de gelovigen uit Israël zullen uiteindelijk naar het beloofde land gaan. Dan pas zal het land weer hersteld en bewoond worden. Dan zal de Heer hen zegenen in het land. Dan wordt het land weer vruchtbaar.

We horen regelmatig in het nieuws, dat men in het Midden-Oosten kampt met watertekort. Dat water komt uit de Jordaan. Men kampt nu met gebrek aan water, maar dan niet meer. Dan zullen er zelfs waterpoelen in de woestijn komen (Jes. 41:18). De woestijn zal bloeien als een roos of narcis; Jes. 35:1). Waar in de woestijn normaal gesproken geen leven mogelijk is, zal dan Leven van Godswege komen; een overvloed aan water. Zelfs de Dode Zee wordt weer vruchtbaar, zodat er weer vissen in zullen zwemmen (Ezech. 47:8-10). Dat is het werk Gods en geen gevolg van menselijke inspanning van irrigatie zoals vandaag de dag plaatsvindt.

In Matth. 24:30 en 31 wordt de wederkomst van de Heer (de Zoon des mensen) en de verzameling van Israël vermeld. Als we deze verzen in hun verband lezen, weten we wanneer dit zal gebeuren. Bij het doen van Bijbelstudie is het van groot belang om verzen binnen hun verband te lezen; dus niet lukraak een vers uit zijn verband halen.

Matth. 24:29,30:

29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

"Terstond na de verdrukking dier dagen" zal de zon verduisterd worden, de maan zal haar schijnsel niet geven, zullen de sterren van den hemel vallen en zullen de krachten der hemelen bewogen worden. Deze verdrukking werd reeds in Matth. 24:21 genoemd. Dit gaat over de grote verdrukking over de staat Israël, gedurende de tweede helft van de 70^{ste} week. Het wordt in Jer. 30:7 "de tijd van de benauwdheid van Jakob" genoemd. Direct na die grote verdrukking verschijnen de welbekende tekenen in de zon, maan en sterren. Met andere woorden: de dag des HEEREN breekt aan (vgl. Joël 2:10,11; 3:14,14 e.a.).

De toekomst van Israël

“En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde (beter: "van het land") wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid."

“Alsdan” (vs. 30) zal de Heer wederkomen. De wederkomst van de Heer volgt direct op het verschijnen van de tekenen in zon, maan en sterren. Zoals we reeds gezien hebben, zal de Zoon des mensen op de Olijfberg verschijnen (Zach. 14:4). Het wordt ook in Opb. 1:7 genoemd: "Ziet Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben".

De volgorde tot nog toe is dus:

- grote verdrukking (tweede helft van de 70^{ste} week van Dan. 9)
- bekering van Israël (vanaf het einde van de 70^{ste} week)
- het aanbreken van de dag des HEEREN (eind van de 70^{ste} week)
- het verschijnen van de Heer op de Olijfberg (eind van de 70^{ste} week)
- het uitzenden van Zijn engelen om de uitverkorenen te vergaderen (na de 70^{ste} week)

We hebben tot nog toe alleen de Bijbel laten spreken. In deze volgorde is geen plaats voor een actie als "Breng de Joden thuis" of "ExoBus" (een variatie van Exodus: men brengt joden met bussen terug naar het land). Dààr moeten ze juist niet zijn, want daar is geen toekomst voor hen. Binnen afzienbare tijd verwachten we daar de grote verdrukking. In die grote verdrukking zal slechts een klein overblijfsel behouden worden. De dagen van de grote verdrukking worden verkort tot 1260 dagen, want anders zou geen vlees behouden worden (Matth. 24:22).

Bovengenoemde acties worden vaak met de beste bedoelingen opgezet; meestal uit onwetendheid. Wanneer men echter eerlijk de Schrift bestudeert, kan men niet tot een andere conclusie komen. Als men joden “thuis” wil brengen, dan zou men ze bij de Here Jezus brengen! Breng hen het evangelie. Dàn komen ze écht thuis! Dan maken ze namelijk deel uit van de gemeente en zijn ze door wedergeboorte in het hemelse Vaderhuis geplaatst.

Nà de tijd van de gemeente breekt de 70^{ste} week voor Israël aan. Dan zet de Heer twee getuigen in Jeruzalem. Dit blijken Mozes en Elia te zijn (zie de omschrijving in Opb. 11). Deze twee getuigen prediken in de Jeruzalem, opdat de joden, die dan nog in het land zijn, zich zouden bekeren. Zodra ze zich bekeerd hebben, worden ze opgeroepen het land te verlaten, omdat de grote verdrukking in aantocht is. De eerste 3½ jaar van de 70^{ste} week heeft men de gelegenheid om het land te verlaten. In het midden van de 70^{ste} week wordt de gruwel der verwoesting opgericht, waarvan Daniël gesproken heeft (Matth. 24:15). Dat is het allerlaatste moment, waarop men het land nog uit kan vluchten (met grote spoed; Matth. 24:16-20). Dan breekt de tweede helft van de 70^{ste} week aan (de grote verdrukking), waarin het niet mogelijk is om het land te verlaten. Als men zegt: “Hij is in de woestijn; gaat niet uit” (Matth. 24:26). Hij is wel in de woestijn (Petra), maar het is onmogelijk het land te verlaten. Probeert men het toch, dan komt men om. Pas aan het eind van de 70^{ste} week, als men de Naam des HEEREN heeft aangeroepen en Hij een vluchtweg gemaakt heeft door de scheuring van de Olijfberg, kan men het land weer verlaten.

Het tweede kenmerk is dus: Pas nà de wederkomst van de Heer zal de ballingschap van Israël beëindigd worden en zal zij terugverzameld worden; door de Heer Zelf!

3 – De HEERE zal Israël in het land brengen.

Deut. 30:5:

"En de HEERE, uw God, zal u brengen in het land, dat uw vaders erfelijk bezeten hebben, en gij zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaders."

Wanneer de Heer Israël zal terugbrengen in het land, dan zal zij zeer vermenigvuldigen. Het wordt een groot nageslacht; groter dan het ooit geweest is. Dat heeft te maken met het heilsplan van God. Ezech. 34 is een Schriftgedeelte, waar dat ook duidelijk naar voren komt. In Ezech. 34 gaat het over het terugverzamen van het volk Israël als de kudde des HEEREN. In het verleden waren er weliswaar herders (leidslieden) in Israël, maar die weidden zichzelf. Ze zagen niet om naar de kudde. Deze situatie bestond tot in de dagen van de Here Jezus aan toe. De leidslieden hadden méér oog voor hun eigen welzijn dan voor de kudde. Het was immers een kudde, die vermoeid en belast was! De Here Jezus, de Goede Herder (Joh. 10), liep daar te midden van hen.

4 – het tijdstip, waarop de Heer Israël zal terugverzamen.

In Ezech. 34 vinden we een profetie met betrekking tot het verzamelen van het volk in de toekomst. Ezech. 34:11,12:

11 Want zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik, ja, Ik zal naar Mijn schapen vragen, en zal ze opzoeken.

12 Gelijk een herder zijn kudde opzoekt, ten dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is, also zal Ik Mijn schapen opzoeken; en Ik zal ze redden uit al de plaatsen, waarhenen zij verstrooid zijn, ten dage der wolke en der donkerheid.

De aanduiding "ten dage der wolke en der donkerheid" komt vaker in de Schrift voor (zie kopie). In Joël 2:1,2 en Zef. 1:14-16 is dit een aanduiding voor de dag des HEEREN. De Schrift zegt, dat voordat de dag des HEEREN kan aanbreken, eerst tekenen in de zon, maan en sterren moeten plaatsvinden (Joël 2:31).

Volgens Matth. 24:29 verschijnen de tekenen in zon, maan en sterren **terstond** na de verdrukking van die dagen. Dan breekt de dag des HEEREN aan; niet eerder. Die dag is vandaag dus nog niet aangebroken. De dag des HEEREN luidt het oordeel over de andere volkeren in. Tevens luidt het zegeningen voor het gelovig Israël in.

Na de 70^{ste} week zal de Heer Zijn volk verzamelen. Dàn is Hij hun goede Herder.

Ezech. 34:13,14:

13 En Ik zal ze uitvoeren van de volken, en zal ze vergaderen uit de landen, en brengen ze in hun land; en Ik zal ze weiden op de bergen Israëls, bij de stromen en in alle bewoonbare plaatsen des lands.

14 Op een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen Israëls zal hun kooi zijn; aldaar zullen zij nederliggen in een goede kooi, en zullen weiden in een vette weide, op de bergen Israëls. Ik zal Mijn schapen weiden, en Ik zal ze legeren, spreekt de Heere HEERE."

De Heer Zelf zal Zijn volk uitvoeren uit alle volken. Hij zal ze brengen in Zijn land; op de bergen Israëls zal hun kooi zijn. "De schaapskooi" is hier dus een omschrijving voor het beloofde land. Dààr

De toekomst van Israël

zullen zij nederliggen in een goede kooi en zullen weiden in een vette weide. Dit wijst op vrede en op overvloed. Ook uit dit vers blijkt weer, dat het alles het werk van de Heer Zelf is; geen mensenwerk!

Al deze gebeurtenissen zijn in Gods Woord voorzeggd. Er staat ook een tijd voor. Volgens Ezech. 34:12 is het ten dage der wolk en der donkerheid, hetgeen een omschrijving is van de dag des HEEREN. Vanaf de aanvang van de dag des Heeren wordt Israël (alle 12 stammen!) terugverzameld; niet eerder.

5 – Het hart besnijden – wedergeboorte.

Het laatste kenmerk, wat wij in Deut. 30 tegenkomen, is, dat de Heer hun hart zal besnijden.

Deut. 30:6:

"En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om den HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij levet."

De Heer zal hun hart besnijden, maar daar gaat wel iets aan vooraf (vs. 2): "Gij zult u bekeren tot de HEERE". De Heer besnijdt alleen het hart van degene, die zich bekeert. Die twee dingen gaan samen. Als men zich bekeert tot de Heer (m.a.w.: als men tot geloof komt), zal de Heer hun hart besnijden, zoals dat bij ons ook heeft plaatsgehad.

Rom. 2:28,29:

28 Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is;

29 Maar die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten, in de geest, niet *in de letter, is de besnijdenis*; wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God.

Een echte jood is degene, wiens hart besneden is. Dat is de besnijdenis, die zonder handen geschiedt (Kol. 2:11). "Het hart besnijden" betekent, dat het stenen hart geworden is tot een vlezen hart, omdat daarin de Geest van God is uitgestort. De besnijdenis van het hart is feitelijk een andere omschrijving voor wedergeboorte. Het hart van ieder mens is vol duisternis en zonde (vgl. Rom. 3:9 v.v.). Door wedergeboorte wordt de Geest Gods in het hart uitgestort, waardoor er Licht komt (2 Kor. 4:6).

De Bijbel noemt dat in Kol. 2:11 "de besnijdenis van Christus". Wie sinds de opstanding van de Here Jezus Christus tot geloof komt, krijgt deel aan dié besnijdenis. De gelovige is met Hem gekruisigd, gestorven en begraven, maar ook met Hem opgestaan en geplaatst in de hemel. Bij een "gewone" besnijdenis wordt de omhulling van het mannelijk lid weggenomen. De verborgen eikel, waar het zaad uit voortkomt in opgerichte toestand, is een beeld van nieuw leven. Daaraan heeft iedere gelovige (sinds de opstanding van Christus) deel aan gekregen. Ook Israël zal wedergeboren worden. Wie zich bekeert van Israël, zal de zegeningen van Godswege ontvangen, want zij zullen levend gemaakt worden met de Heer, zoals wij dat ook zijn.

De huidige joodse staat wordt door de Bijbel als een dood lichaam beschouwd. Dat klinkt hard, maar zó spreekt de Bijbel er over. Onlangs (2008) was er een documentaire op televisie, waarin (evangelische, vooraanstaande) gelovigen, die vóór Israël zijn, vertelden over hetgeen Israël te verwachten staat. Er was één voorganger bij, die constant herhaalde: "Israël lives! Israël lives!". Op grond van de Schrift dienen we echter te zeggen: "Israël is dood". Het is een "dood lichaam". Dàt zegt de Bijbel (Deut. 28:26; Matth. 24:28)!

De toekomst van Israël

Israël komt pas tot leven als de Heer is wedergekeerd en als het overblijfsel Zijn Naam zal aanroepen. De individuele jood, die vandaag de dag de Naam des Heeren aanroept, leeft en maakt deel uit van het lichaam van Christus, de gemeente. Het levend worden van Israël wacht nog op de komst van de Heer en op haar bekering. Zoals we gezien hebben, staat daar een tijd voor. Als u wilt, dat Israël leeft, dan kan dat: breng ze het evangelie! Vele gelovigen, zoals medewerkers van Stichting Israël en de Bijbel, brengen het evangelie aan joden; niet alleen in de joodse staat, maar ook daarbuiten. Slechts enkelingen uit hen roepen de Naam des Heeren aan. Geef de joden het Woord (niet alleen het Oude, maar juist ook het Nieuwe Testament). Vertel hen van Jezus Christus, in Wie het Leven is. Wie het verlossingswerk van Christus accepteert, komt tot leven; eerst de jood en ook de Griek (Rom. 1:16). Als volk zal Israël echter pas aan het eind van de 70^{ste} week tot geloof komen.

Bij punt II op de kopie vindt u een samenvatting over de wedergeboorte van Israël. Wanneer iemand wederom geboren wordt, ontvangt hij/zij op dat moment de Heilige Geest. Wedergeboorte (het bad der wedergeboorte) is, volgens Tit. 3 "vernieuwing des Heiligen Geestes".

Tit. 3:5:

"Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;"

Door wedergeboorte zijn wij, leden van de gemeente, wedergeboren geworden. Dit zal in de toekomst ook voor Israël als volk gelden. Op de kopie vindt u acht Schriftplaatsen, die daarover spreken. Deze opsomming is misschien niet volledig, maar deze Schriftplaatsen bevestigen hetgeen we reeds eerder gezien hebben.

1 - Ezech. 36.

Ezech. 36:8:

"Maar gij, o bergen Israëls! gij zult weder uw takken geven, en uw vrucht voor Mijn volk Israël dragen, want zij naderen te komen. Want ziet, Ik ben bij u, en Ik zal u aanzien, en gij zult gebouwd en bezaaid worden."

Dit zagen we ook in Jer. 18: wanneer het volk zich bekeert, zal de Heer het bouwen en planten. Hier staat, dat het land weer vrucht zal voortbrengen. Israël nadert om te komen en de Heer zal bij hen zijn.

Ezech. 36:10,11:

10 En Ik zal mensen op u vermenigvuldigen, het ganse huis Israëls, ja, dat geheel; en de steden zullen bewoond, en de eenzame plaatsen bebouwd worden.

11 Ja, Ik zal mensen en beesten op u vermenigvuldigen, en zij zullen vermenigvuldigd worden en vruchtbaar zijn; en Ik zal u doen bewonen, als in uw vorige tijden, ja, Ik zal het beter maken dan in uw beginselen; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.

Hier geeft de Heer een opsomming van de zegeningen, die Hij aan een gelovig Israël zal schenken. Dit is vandaag niet aan de orde, want het volk, wat nu in het land woont, bestaat niet uit gelovigen. Bovendien woont slechts een deel van de joden in het land. De meeste joden bevinden zich buiten het land. Let wel: we hebben het alleen over joden; niet over alle stammen (het ganse huis Israëls), waarover hier

De toekomst van Israël

gesproken wordt. De toekomst zal beter worden dan het ooit is geweest. Destijds was het land "vloeiende van melk en honing", maar het zal in de toekomst nóg beter worden.

Ezech. 36:24:

"Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen."

Opnieuw wordt hier het werk van de Heer Zelf beschreven. Hij zal het doen! Dit lezen ook in Matth. 24:31. Hij zal Zijn engelen uitzenden om Zijn volk uit de heidenen te halen.

Ezech. 36:25:

"Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven.

"Rein water" is een beeld van wedergeboorte, nieuw leven. "Een nieuw hart geven" heeft diezelfde betekenis (vgl. Hebr. 10:22). Dit principe wordt later door Paulus aangehaald in 2 Kor. 3:3, waar het van toepassing is op gelovigen van de gemeente te Korinthe. De Korinthiërs waren een brief van Christus, geschreven met de Geest van de Levende God; niet met inkt, ook niet "in stenen tafelen des harten", maar "in vlesen tafelen des harten". Een vlesen hart komt overeen met een gelovig hart. Dat zal in de toekomst ook voor een gelovige Israël gelden. In de Schrift staat een vlesen hart voor een gelovig hart, wat open staat voor het Woord Gods.

Ezech. 36:27-29:

27 En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.

28 En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaderen gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.

29 En Ik zal u verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal roepen tot het koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik zal geen honger op u leggen.

Hier wordt ronduit gezegd, dat Israël de Geest zal ontvangen. Wat uit de Geest geboren is, is geest (Joh. 3:6), hetgeen ook in verband met wedergeboorte genoemd wordt. Doordat Israël de Geest zal ontvangen, is ze in staat Gods inzettingen te houden, daarin te wandelen en die te doen. Het volk zal door de Heer in het beloofde land gebracht worden. Israël zal weer "Ammi" (Mijn volk) worden. Het is vandaag de dag nog steeds "Lo-Ammi" (niet Mijn volk; Hoséa 1 en 2).

Het is niet populair om deze boodschap in christelijk Nederland te verkondigen. Binnen veel gemeenten zou ik veel kritiek krijgen, want vele christenen hebben vaak een verkeerd beeld van de toekomst van Israël. Als je daar zou zeggen: "Israël is vandaag Lo-Ammi, niet Gods volk, maar de gemeente is Gods volk; dat is Ammi", dan word je niet geloofd.

Israël is vandaag, helaas, niet Gods volk. Het is nu "Lo-Rucháma" (= niet ontfermd). Het zal echter in de toekomst ontferming van God ontvangen. Dan wordt het weer "Ammi" en "Rucháma". Dat gebeurt pas vanaf de wederkomst van Christus en op grond van hun bekering. Dan wordt het een gelovig volk; met zegeningen in het beloofde land. Dan gaat in vervulling wat in Deut. 28 staat: de zegeningen, die beloofd zijn op grond van geloof.

De toekomst van Israël

Ezech. 36:31-33:

31 Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van u zelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen.

32 Ik doe het niet om uwentwil, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israëls!

33 Alzo zegt de Heere HEERE: Ten dage, als Ik u reinigen zal van al uw ongerechtigheden, dan zal Ik de steden doen bewonen, en de eenzame plaatsen zullen bebouwd worden.

Als Israël zich bekeert en de Geest ontvangt, zal het zich bewust zijn van de boze wegen en handelingen. Men zal walgen van zichzelf, vanwege hun ongerechtigheden.

De Heer zegt hier nadrukkelijk, dat Hij het niet om hunnentwil doet. Voor wie dan wel? Natuurlijk: De Heer doet het in de eerste plaats voor Zichzelf; tot eer van Zijn Naam.

Ezech. 36:34,35:

34 En het verwoeste land zal bebouwd worden, in plaats dat het een verwoesting was, voor de ogen van een ieder, die er doorging.

35 En zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is geworden als een hof van Eden; en de eenzame, en de verwoeste en verstoorde steden zijn vast en bewoond.

Het verwoeste land zal bebouwd worden. Ook hier vinden we dus de verwoesting van het land genoemd. Het land, wat verwoest wordt, zal echter worden als de hof van Eden, een lusthof. Dàt is de toekomst van Israël; na haar wedergeboorte, wanneer ze terugverzameld is uit alle volkeren en de Heer haar gereinigd heeft van haar ongerechtigheid (op grond van hun bekering).

2 – Ezech. 37.

In Ezech. 37 vinden we de profetie over de dorre doodsbeenderen. Deze profetie geeft exact weer hoe één en ander zal gaan.

Ezech. 37:14:

"En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE."

Dit vers wordt regelmatig aangehaald om aan te geven, dat de huidige staat Israël Gods werk is. We mogen dit vers echter niet uit de context plukken, omdat het ons "goed uitkomt". Ezechiël ziet in deze profetie een vallei, die vol was van dorre doodsbeenderen. De Heer vraagt hem: "zullen die beenderen weer levend worden?". Het zijn dode beenderen. Ezechiël geeft een diplomatiek antwoord: "Gij weet het". Vervolgens moet hij profeteren.

Ezech. 37:4,5:

4 Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen, en zeg tot dezelve: Gij dorre beenderen! hoort des HEEREN woord.

5 Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Ziet, Ik zal den geest in u brengen, en gij zult levend worden.

"Dor" geeft aan, dat er geen leven in is. De Heer laat profeteren, dat er geest in die dorre beenderen zal komen. Dit geeft aan, dat de Heer hen levend zal maken. Dat is het begin: levend worden!

De toekomst van Israël

Ezech. 37:6:

“En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en den geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.”

“Zenuwen” is de aanduiding van wat wij “spieren” noemen. Nadat er leven in gekomen zal zijn, komen er spieren en een huid over de beenderen. Als Ezechiël profeteert, gebeurt er niet wat God wil. Er is een belangrijk verschil!

Ezech. 37:7,8:

7 Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was, en er werd een geluid, als ik profeteerde, en ziet een beroering! en de beenderen naderden, elk been tot zijn been.

8 En ik zag, en ziet, en er werden zenuwen op dezelve, en er kwam vlees op; en Hij trok een huid boven over dezelve, **maar er was geen geest in hen.**

Toen Ezechiël ging profeteren, werd "er" een geluid. De beenderen naderden tot elkaar, er kwamen spieren op en er kwam vlees en huid bovenop. Nu staat “Hij” abusievelijk (helaas) in sommige Statenvertalingen met een hoofdletter. In de Hebreeuwse grondtekst staat echter precies hetzelfde als in de andere verzen daarvoor, namelijk "er". Er trok een huid boven over dezelve. Dit is niét het werk van de Heer, zoals de vertalers suggereren. Het laatste deel van vers 8 is cruciaal: “maar er was geen geest in hen”. Het wordt dus géén levend lichaam. Het wordt weliswaar een lichaam, maar het blijkt een dood lichaam te zijn. Dàt is toestand van de huidige joodse staat.

Ezech. 37:9:

"En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden."

Er is geprofeteerd, dat er een joodse staat zou komen, maar in ongeloof; zonder Geest. Met andere woorden: het is een lijk, een dood lichaam. Pas in tweede instantie zal er geest in de gedoden komen, zodat zij levend worden. Er zit natuurlijk wel menselijk leven in, maar niet Gods Geest. Het is geen wedergeboren volk. Dat komt pas in tweede instantie.

Er staat bij “van de vier winden”. Deze uitdrukking staat ook Matth. 24:31. Daarmee is het een plaatsbepaling. Vanuit Matth. 24 weten we, dat dit pas zal gebeuren, nadat de Zoon des mensen is verschenen op de wolken des hemels.

Ezech. 37:10,11:

10 En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.

11 Toen zeide Hij tot mij: Mensenkind! deze beenderen zijn **het ganse huis Israëls**; ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze verwachting is verloren, wij zijn afgesneden.

Als Ezechiël dit profeteert, gebeurt het zoals de Heer zei. Ze ontvangen de Geest en komen tot leven. In Ezech. 37:9 staat, dat die Geest ‘van de vier winden’ komt. Dat wil dus zeggen: overal op aarde. Dit komt overeen met hetgeen in vers 11 staat: het heeft betrekking op het ganse huis Israëls; niet slechts enige joden in het land, maar alle 12 stammen!

De toekomst van Israël

Wanneer gans Israël de Geest ontvangt, zal ze haar positie erkennen. Naar de mens gezien, is er geen hoop, maar de Heer geeft wel hoop.

Ezech. 37:12,13:

12 Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal uw graven openen, en zal ulieden uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! Ik zal u brengen in het land Israëls.

13 En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik uw graven zal hebben geopend, en als Ik u uit uw graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk!

Er staat: "Ik zal uw graven openen" staat er. Dat is natuurlijk niet letterlijk bedoeld, maar overdrachtelijk. Ieder mens is dood in zonden en misdaden (Ef. 2:1), maar door wedergeboorte krijgt men deel aan de opstanding uit de doden; men ontvangt de Geest. Dit is reeds gebeurd bij gelovigen, behorend tot gemeente. Zij zijn wederom geboren tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden (1 Petr. 1:3). In de toekomst zal dit ook met het volk Israël gebeuren; voor zover ze tot geloof komt, uiteraard. De Geest ontvangt men namelijk alleen op grond van geloof; afstamming speelt geen enkele rol.

En Israël bevindt zich onder de volkeren; dood. Een schitterende illustratie daarvan is Jona. Hij was ongehoorzaam aan God en wilde de blijde boodschap niet verkondigen. Hij kwam in de vis en was dood. Dat zegt hij zelf in Jona 2:2: "...uit den buik des grafs schreide ik, en Gij hoordet mijn stem". Hij bad vanuit het dodenrijk (het graf) tot God en Hij hoorde hem. Op de derde dag werd hij aan land gespuwd en kwam tot leven. De zee is een beeld van de volkeren (Ps. 2:1; 65:8; 93:3,4; Opb. 17:15). Israël zou verstrooid worden onder de volkeren, omdat zij een boos en overspelig geslacht was. Dit heb ik niet bedacht, maar het zijn de woorden van de Here Jezus Christus. De Schriftgeleerden en Farizeeën kwamen tot Hem en wilden een teken zien. De Heer gebruikt dan deze woorden. Matth. 12:39,40:

39 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jonas, den profeet.

40 Want gelijk Jonas drie dagen en drie nachten was in den buik van den walvis, alzo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten wezen in het hart der aarde.

In het volgende vers zegt de Heer: "... méér dan Jonas is hier!" (zie ook Luk. 11:32).

In Matth. 16 vragen de Schriftgeleerden en Farizeeën opnieuw om een teken. De Heer geeft hetzelfde antwoord. Daar voegt Hij er echter aan toe: "...En hen verlatende, ging Hij weg." (Matth. 16:4). In bedekte termen gaf de Heer hier al aan, dat Hij Israël zou verlaten. Zoals we uit Hand. 15 hebben geleerd, deed Hij dat, om Zich een volk door Zijn Naam te verzamelen uit de heidenen.

Israël werd verstrooid onder de volkeren. De Bijbel beschouwt dit als "dood", zoals Jona in de vis dood was en zoals de Here Jezus Christus dood was toen Hij in het graf lag. De andere kant geldt echter ook voor (het gelovig deel van Israël): zoals Jona na drie dagen uitgespuwd werd en tot leven kwam, zoals de Heer opstond op de derde dag, zo zal Israël na twee dagen en op de derde dag tot leven komen (Hos. 6:1-3). Dit zijn profetische dagen, waarbij één dag staat voor 1000 jaren (2 Petr. 3:8). Dan wordt Israël weer "Ammi" (Mijn volk).

Ezech. 37:14:

"En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE."

De toekomst van Israël

Nadat Israël wederom geboren is, zal zij weer in het land gezet worden. Vandaag is er weliswaar een staat Israël in het Midden-Oosten, maar die is slechts door politieke en menselijke inspanning tot stand gekomen. Bovendien bestaat dit staat niet uit “het ganse huis Israëls”, maar slechts uit een deel van het joodse volk. De meeste joden wonen buiten de joodse staat. Die joodse staat is in Gods ogen een dood lichaam. Het zijn niet mijn woorden, maar Hij zegt het Zelf in Matth. 24:28: "Waar het dode lichaam is, daar zullen de arenden verzameld worden". “Het dode lichaam” is een omschrijving voor de huidige staat Israël. De arenden zijn hier een beeld van de heidense volkeren, die de joodse staat compleet zullen vernietigen.

Ezech. 37 spreekt vervolgens over twee houten, die tot één worden; het hout van Juda (de twee stammen) en het hout van Efraïm (de tien stammen) zullen tot één hout worden. Zij zullen samen één Koning hebben: David. Dit wijst op de Here Jezus Christus, de Zone David. David zelf was hier namelijk allang overleden. De Here Jezus Christus zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid.

Sinds de opstanding van de Here Jezus Christus is Hij Koning; nu over een verborgen, hemels koninkrijk; straks over een zichtbaar, aards koninkrijk. Aangezien Christus voor eeuwig leeft, heeft Hij een eeuwig koningschap. Sinds de opstanding van Christus is er dus geen andere koning meer nodig: Christus is Koning / Vorst tot in eeuwigheid! Gelovigen van de gemeente maken deel uit van Zijn lichaam; gelovigen (in de toekomst) uit Israël vormen samen de bruid, de vrouw des Lams (Opb. 19:6-8).

Het is voorzeggd in Gods Woord. Dat wordt door christenen vandaag de dag meestal weggelaten. Men wil alleen de beloften van Gods Woord ten aanzien van Israël lezen. Men haalt daartoe teksten uit de context. Er staat Israël inderdaad een schitterende toekomst te wachten, als hoofd boven alle volkeren, maar het wordt pas een wedergeboren, levend volk, als Hij Zijn volk zal verzamelen "uit de vier winden"; nadat Israël zich tot de Heere bekeerd heeft.

Het volk wat nu in het land leeft, leeft feitelijk in opstand tegen God en zal daarom ook uit het land gezet worden. Een gelovig volk zal terug kunnen keren naar het beloofde land; onder leiding van haar Messias. Dat beloofde land is op dat moment geen “hof van Eden”. Leest u Ezech. 39 maar eens door. Gog en Magog (een omschrijving voor Rusland en zijn bondgenoten) zullen door de Heer naar het land worden gebracht (de bergen Israëls; vs. 2). Gog en Magog zullen het land plat walsen (vgl. het boek Joël, waar dit met een sprinkhanenplaag wordt vergeleken). Op die bergen Israëls zullen Gog en Magog zelf ook aan hun einde komen. Als Israël, onder leiding van haar Messias, de Here Jezus Christus, terugkeert in het land, moeten er eerst lijken geruimd worden. Daar zal men zeven maanden voor nodig hebben (Ezech. 39:14).

3 – Ezech. 39.

Dit alles heeft een bedoeling. Dat wordt in Ezech. 39 uitgelegd.

Ezech. 39:25-28:

25 Daarom zo zegt de Heere HEERE: Nu zal Ik Jakobs gevangenen wederbrengen en zal Mij ontfermen over het ganse huis Israëls, en Ik zal ijveren over Mijn heiligen Naam;

26 Als zij hun schande zullen gedragen hebben, en al hun overtreding, met dewelke zij tegen Mij hebben overtreden, toen zij in hun land zeker woonden, en er niemand was, die hen verschrikte.

27 Als Ik hen zal hebben wedergebracht uit de volken, en hen vergaderd zal hebben uit de landen hunner vijanden, en Ik aan hen geheiligd zal zijn voor de ogen van vele heidenen;

De toekomst van Israël

28 Dan zullen zij weten, dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, dewijl Ik ze gevankelijk heb doen wegvoeren onder de heidenen, maar heb ze weder verzameld in hun land, en heb aldaar niemand van hen meer overgelaten.

Om te beginnen staat hier opnieuw, dat de Heer Zelf dit alles zal doen. Opnieuw staat hier, dat het om het ganse huis Israëls gaat; niet alleen de joden. Vervolgens staat hier omschreven waarom de Heer deze zaken doet. Hij ijvert over Zijn heilige Naam. Hij zal aan/door Israël geheiligd worden voor de ogen van vele heidenen. Men zal (h)erkennen, dat alles het werk van de Heer is. Men zal weten, dat de HEERE (Jehovah Jezus Christus) de God van Israël is, omdat Hij ze verstrooid heeft onder de heidenen en ze (dàn) ook weer terug verzameld naar het beloofde land. Tenslotte staat er nog, dat Hij “niemand van hen aldaar heeft overgelaten”. Dit houdt in, dat er geen enkele Israëliet onder de volkeren is achtergebleven. Allen zijn zij verzameld uit de volkeren om hen te brengen naar de woestijn der volken (Petra - Ezech. 20:35; Bozra – Micha 2:12), waar Hij hen zal oordelen. De gelovigen uit alle 12 stammen zullen door de Heer in het beloofde land gebracht worden.

Ezech. 39:29:

"En Ik zal Mijn aangezicht voor hen (*dat is voor Israël*) niet meer verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis Israëls zal hebben uitgegoten, spreekt de Heere HEERE."

Hier zijn we aangekomen bij het moment, dat de Heer Zijn aangezicht niet langer voor Zijn volk zal verbergen. Hij had in Deut. 32:20 aangekondigd, dat Hij Zijn gezicht zou verbergen:

“En Hij zeide: Ik zal Mijn aangezicht van hen verbergen; Ik zal zien, welk hunlieder einde zal wezen; want zij zijn een gans verkeerd geslacht, kinderen, in welke geen trouw is.”

De Heer zou Zijn aangezicht verbergen voor “een gans verkeerd geslacht, kinderen, in welke geen trouw is”. “Trouw” komt overeen met “geloof”. De Heer spreekt hier dus over een ongelovig geslacht. Aangezien de Heer Zijn aangezicht verbergt vanwege het ongeloof van Israël, is het logisch, dat Hij Zijn aangezicht niet meer zal verbergen op het moment, dat Israël tot geloof komt. Als Israël tot geloof komt, zal de Heer Zijn Geest over haar uitgieten, waardoor zij tot leven komt. Let wel: het gaat hier over alle 12 stammen (vs. 25: het ganse huis Israëls).

4 – Joël 2.

Ditzelfde vinden we ook in Joël 2 beschreven.

Joël 2:27,28:

27 En gij zult weten, dat Ik in het midden van Israël ben, en dat Ik de HEERE, uw God, ben, en niemand meer; en Mijn volk zal niet beschaamd worden in eeuwigheid.

28 En **daarna** zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien; Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten.

Dagelijks kan men in allerlei christelijke bladen lezen, dat Israël Gods volk (Ammi) is. We mogen vers 27 echter niet uit de context van het boek Joël halen. Vanuit Joël 2 weten we op welk tijdstip we zijn aangekomen, want daar vinden we weer de bekende tekenen in de zon, maan en sterren. Met andere woorden: we zijn hier aangekomen bij het einde van de 70^{ste} week.

De toekomst van Israël

In Joël 1 vinden we de sprinkhanenplaag, die in deze studie al meermalen is genoemd. Dit is een omschrijving van de volkeren, die tegen de huidige staat Israël zullen opstaan; om het te vernietigen. Het antisemitisme neemt in de hele wereld hand over hand toe. De staat Israël wordt steeds meer in benauwdheid gebracht, maar dat is niet de grote verdrukking. Vóór de grote verdrukking (de tweede helft van de 70^{ste} week) zal aanbreken, zal de huidige staat Israël eerst een verbond sluiten, waardoor er gedurende 3½ jaar “vrede” zal zijn; niet Gods vrede, maar een menselijke vrede, die door politieke acties tot stand zal komen.

1 Thess. 5:2,3:

2 Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in den nacht.

3 Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte *vrouw*; en zij zullen het geenszins ontvliesen;

Hier haalt Paulus de dag des Heeren aan. Die zal, evenals de Heer Zelf overigens, komen als een dief in de nacht. Paulus spreekt de Thessalonicensen hier aan met “gij”. Deze gelovigen, behorend tot de gemeente (het lichaam van Christus) hoefde Paulus de zaken niet meer uit te leggen, want “want gij weet zelve zeer wel...”. De gelovige Thessalonicensen waren op de hoogte van het heilsplan van God. Konden we dat tegenwoordig ook maar van de huidige gelovigen zeggen!

Vervolgens begint Paulus te spreken over een groep, die hij “zij” noemt. Om te weten te komen wie Paulus met deze “zij” bedoelt, dienen we andere Schriftplaatsen te bestuderen: Schrift met Schrift vergelijken, want de Schrift verklaart Zichzelf!!

Ezech. 13:10,16:

10 Daarom, ja, daarom dat zij Mijn volk verleiden, zeggende: Vrede, daar geen vrede is; en dat de één een lemen wand bouwt, en ziet, de anderen denzelven pleisteren met loze kalk.

16 Te weten de profeten Israëls, die van Jeruzalem profeteren, en voor haar een gezicht des vredes zien, waar geen vrede is, spreekt de Heere HEERE.

In het verleden waren er valse profeten, die profeteerden, dat er geen oordeel over de staat zou komen, maar dat er slechts vrede zou zijn. Men wandelt echter naar het goeddunken van zijn eigen hart (Jer. 23:17), want de Heer had die profeten niet gezonden (Jer. 23:21). Als het werkelijk profeten van de Heer zouden zijn geweest, zouden ze het volk het Woord van God voorgehouden hebben en zou het oordeel niet gekomen zijn, omdat het volk zich dan van haar boze weg zou hebben afgekeerd (Jer. 23:22). De profeten spraken echter over vrede, terwijl er geen vrede zou komen. Daardoor ging het volk gewoon door met haar schandelijke praktijken en schaamde zich niet (Jer. 8:11,12).

Paulus haalt deze oudtestamentische profetieën aan, omdat ze nog een definitieve vervulling zullen krijgen in de toekomst. De 70^{ste} week (Dan. 9:27) zal beginnen met het sluiten van een verbond. Dat verbond zou 7 jaren moeten duren, maar in de helft van de 70^{ste} week wordt dat verbond verbroken. In de eerste helft van die week zal er weliswaar een door mensen bewerkte vrede komen, maar in het midden van die week zal de gruwel der verwoesting worden opgericht; een haastig verderf, gelijk de barenweeën van een bevruchte vrouw, is daarvan het gevolg.

Deze gebeurtenissen staan allemaal in de Bijbel voorzeggd. Gelukkig is dat niet het einde van het ver-

De toekomst van Israël

haal. In Joël 2:28 staat namelijk, dat de Heer Zijn Geest over Israël zal uitgieten. We hebben reeds gezien, dat de Geest over Israël wordt uitgegoten als ze tot geloof komt; zich bekeert.

Dat vinden we dan ook in Joël 2:32:

"En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen."

Wie de Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden. Dat dient natuurlijk wel vanuit geloof te gebeuren: "Want zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen, want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken" (Hebr. 11:6). Wie in geloof de Heer aanroept, zal behouden worden. Wanneer het volk (het gelovig overblijfsel, wat aan het einde van de 70^{ste} week nog over is) de Naam des Heeren aanroept, zal Hij komen en zal Zijn voeten zetten op de Olijfberg. De Olijfberg zal scheuren en het gelovig overblijfsel zal kunnen vluchten naar Azal (Zach. 14:4,5). Dààr zullen ze gelovigen ontmoeten, die al in de eerste helft van de 70^{ste} week het land ontvlucht waren. Dààr verschijnt de Heer aan hen. Dat is het begin van de herleving van Israël. Dààr begint de wedergeboorte van Israël, maar dan zijn er alleen nog maar gelovigen uit het joodse volk. We hebben in deze studie echter gezien, dat de Geest over het ganse huis Israëls uitgestort zal worden. Dàn zal het ganse volk belijden hetgeen in Hos. 6 staat voorgezgd.

Hos. 6:1-3:

1 Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden.

2 Hij zal ons na twee dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.

3 Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands.

Deze woorden worden door Efraïm (tien stammen) en Juda (twee stammen) in de toekomst gesproken. Na twee dagen worden zij levend gemaakt en op de derde dag zal Hij hen doen verrijzen. "Verrijzen" is een woord, wat tegenwoordig niet veel meer gebruikt wordt. Het is een synoniem van "opstaan uit de dood". De verrijzenis van de Heer wijst op Zijn opstanding. De verrijzenis van Israël wijst dus op haar opstanding, wedergeboorte.

Bij de wederkomst van de Heer komt Israël tot leven. We hebben gezien, dat dan de dag des Heeren begint. Hier staat: "na twee dagen en op de derde dag". Het zijn hier profetische dagen, die ons verbinden met de dagen uit 2 Petr. 3:8: "één dag is als duizend jaren en duizend jaren is als één dag". In 2 Petr. 3:10 staat: "Maar de dag des Heeren zal komen"; ook al zijn er spotters, die zeggen, dat de Heer Zijn beloften niet waarmaakt en dat Zijn toekomst en wederkomst niet in vervulling gaan (2Petr. 3:3,4). Petrus legt uit, dat de dag des HEEREN zàl komen, maar, dat die nog niet gekomen is vanwege de lankmoedigheid van de Heer, want Hij wil graag, dat alle mensen tot bekering komen.

Er komt een keer een eind aan die lankmoedigheid van de Heer. Daar staan twee dagen voor van duizend jaren; te beginnen vanaf het einde van de eerste komst van de Here Jezus Christus, durende tot op Zijn wederkomst. In de tussentijd leven wij. Het is de tijd, waarin God een volk door Zijn Naam verzameld (Hand. 15:14). Volgens bepaalde berekeningen, stond de Heer op in het jaar 33 van onze jaartelling. Vanaf de dag van Zijn opstanding (17 Nisan) moeten 2000 jaren van 360 dagen gerekend wor-

De toekomst van Israël

den. Dat wordt dan dus niet het jaar 2033, want het zijn jaren van 360 dagen. Daarbij dient dan ook nog rekening gehouden te worden met schrikkeljaren en –eeuwen. De exacte datum is niet te berekenen, omdat onze eigen kalenders niet correct zijn. In de loop der eeuwen zijn er allerlei aanpassingen geweest. Het is niet duidelijk of alle aanpassingen bekend zijn. We kunnen de datum niet exact berekenen, maar het is wel duidelijk, dat we de langste tijd van die 2000 jaren gehad hebben.

Na 2000 jaren van 360 dagen verschijnt de Heer voor Israël. Voor de gemeente komt Hij zeven jaren eerder; niet op de Olijfberg, maar wij gaan Hem tegemoet in de lucht (! Thess. 4:13-18). Zijn verschijning is dichterbij dan u wellicht had gedacht.

5 – Zach. 12

Ook in Zach. 12 vinden we het begin van de wedergeboorte van Israël. Zach. 12:1:

"De last van het woord des HEEREN over Israël. De HEERE spreekt, Die den hemel uitbreidt, en de aarde grondvest, en des mensen geest in zijn binnenste formeert."

In dit hoofdstuk is de HEERE aan het woord. Wanneer het woord "HEERE" in de Statenvertaling met hoofdletters is geschreven, dan is het altijd de vertaling van het Hebreeuwse "Jehovah.

Zach. 12:10:

"Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als *met* de rouwklage over een Enigen zoon, en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene"

De Heer zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem Zijn Geest uitstorten. Het koninklijke huis wijst op de afstammelingen van het huis van David.

De Geest Gods wordt hier "de Geest der genade en der gebeden" genoemd. Deze term komt alleen hier voor in de Schrift. De uitdrukking betekent, dat ze de Geest ontvangen op grond van Gods genade en omdat ze er om gebeden hebben. Wanneer iemand tot geloof komt, bidt hij/zij tot de Heer, tot God. Dan geeft Hij genade en ontvangt zo iemand Zijn Geest. Met andere woorden: men wordt wederom geboren.

Er staat: "... zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, ...". Deze woorden worden door de HEERE (Jehovah) gesproken. Jehovah is de Naam van de God van Israël. Hij werd doorstoken (gekruisigd) in de persoon van de Here Jezus Christus. Jehovah God werd Mens en wandelde onder Zijn volk als Jezus van Nazareth. Men heeft Hem gekruisigd. Dit vers wordt aangehaald in verband met de kruisiging van de Here Jezus, toen een soldaat een spies in Zijn zijde stak. Joh. 19:34,36,37:

34 Maar één der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit.

36 Want deze dingen zijn geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been van Hem zal verbroken worden.

37 En wederom zegt een andere Schrift: **Zij zullen zien, in Welken zij gestoken hebben.**

Hier verklaart de Schrift dus hoe het in elkaar zit. Jehovah is Dezelfde als de Here Jezus Christus. In

De toekomst van Israël

Opb. 1:7 wordt het vers nogmaals aangehaald. Dan gaat het over de Zoon van God, Die in Zijn wederkomst zal verschijnen op de wolken des hemels.

Opb. 1:7:

"Ziet, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja amen."

Israël zal Hem in de toekomst zien; bij Zijn wederkomst. Jehovah is Jezus van Nazareth, Die gekruisigd werd. Hij zal wederkeren als de Zoon Gods (in Opb. 1:6 wordt God Zijn Vader genoemd). Jezus van Nazareth, Die hun voorvaderen gekruisigd hebben, blijkt hun Messias te zijn! Wat een blindheid heeft men toen gehad! Bij de wederkomst gaan hun ogen open en zullen ze Degene zien, Die zij destijds doorstoken hebben. Ze zullen verbaasd vragen, volgens Zach. 13:6:

"Wat zijn deze wonden in uw handen? zo zal hij zeggen: Het zijn de wonden, waarmede ik geslagen ben, in het huis mijner liefhebbers."

Als Hij verschijnt, zullen zij de tekenen in Zijn handen zien, waar met de spijkers door Zijn handen geslagen werden. Israël begrijpt niet hoe haar Messias aan zulke tekenen komt en vraagt daar naar. De Heer zal antwoorden, dat Hij (in de Persoon van de Here Jezus) geslagen is "in het huis Mijner liefhebbers". Dé liefhebber is Abraham (Jes. 41:8). Het gaat dus om het huis van Abrahams nageslacht.

In Zach. 12:10 wordt gesproken over een enige zoon. Het woord "enig" is de vertaling van het Hebreuwse woord "jachied", wat "uniek" betekent; enig in Zijn soort. De Here Jezus Christus is de Unieke, de Enige in Zijn soort. Men zal erkennen, dat die Unieke is gekruisigd en dat zal tot grote droefheid leiden. Volgens Zach. 12 zal men wenen om een eerstgeborene. Zo staat het tenminste vertaald. Letterlijk staat er: "dé Eerstgeborene". Hij is dé Enige Zoon, dé Eerstgeborene: Jezus Christus, de Eerstgeborene uit de doden (Kol. 1:18).

In Matth. 24 staat: "en alle geslachten der aarde zullen wenen". Het Griekse woord is vertaald met "aarde", maar het betekent ook "land". In dit geval kan het beter met "land" vertaald worden, want het gaat niet om de wereldbevolking, die weent. Integendeel! De wereld is juist in opstand tegen God! Het gaat hier om de inwoners van het land Israël en het begint in Jeruzalem (Zach. 12:10).

Zach. 12:11-14:

11 Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn, gelijk die rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon.

12 En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder; het geslacht van het huis Davids bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder; en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;

13 Het geslacht van het huis van Levi bijzonder, en hun vrouwen bijzonder; het geslacht van Simeï bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;

14 Al de overige geslachten, elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder."

Hier wordt verwezen naar de geschiedenis van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon. In 2Kron. 35:20-25 wordt beschreven hoe koning Josia stierf. Men bedreef rouw over hem. Jeremia schreef zelfs een klaagzang. Zoals men destijds rouw bedreef over Josia, zo zal men in de toekomst rouw bedrijven over de Eniggeborene. Allen, die zich bekeren en die zich in het land bevinden, zullen wenen over de wedergekeerde Zoon des mensen, hun Messias, Die ze dan hebben aanvaard. Hier worden zelfs diverse

De toekomst van Israël

geslachten afzonderlijk genoemd. Op grond van hun bekering zullen ze "de Geest der genade en der gebeden" ontvangen. Daar begint het herstel.

6 – Jes. 32

Jes. 32:13,14:

13 Op het land mijns volks zal de doorn en de distel opgaan; ja, op alle vreugdehuizen, in de vrolijk huppelende stad.

14 Want het paleis zal verlaten zijn, het gewoel der stad zal ophouden; Ofel en de wachttorens zullen tot spelonken zijn, tot in der eeuwigheid, een vreugde der woudezelen, een weide der kudden.

Ook hier wordt, in andere bewoordingen, de verwoesting van het land beschreven. Het zal geen land zijn, overvloeiende van melk en honing, maar het land zal doornen en distelen voortbrengen. Het paleis zal verlaten zijn. Dat geldt ook voor de stad, want het gewoel, wat er normaal is, is opgehouden. Er staat, dat dit "tot in der eeuwigheid" zal duren. Bij "eeuwigheid" denken we meestal aan een tijdsaanduiding. Meestal is dat ook zo, maar "eeuwigheid" kan ook staan voor "volkomenheid", "allesomvattend". Het kan hier geen tijdsaanduiding zijn, want we hebben in vele Schriftplaatsen gezien, dat Israël nog een geweldige toekomst wacht. Het gaat hier dus om een volkomen verwoesting. De stad zal niet altijddurend een verwoesting zijn, want de stad zal herbouwd worden.

We weten wanneer de verwoesting ophoudt: als de Koning, de Here Jezus Christus, komt. Dan zal het paleis herbouwd worden en niet langer verlaten zijn.

Jes. 32:15-17:

15 Totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal voor een woud geacht worden.

16 En het recht zal in de woestijn wonen, en de gerechtigheid zal op het vruchtbare veld verblijven.

17 En het werk der gerechtigheid zal vrede zijn; en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid.

Dat "tot in eeuwigheid" geen tijdsaanduiding is, blijkt ook uit vers 15. Die verwoesting duurt namelijk "totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte". Dan is die volkomen verwoesting, voorbij.

In vers 17 staat opnieuw de uitdrukking "tot in eeuwigheid". Dat slaat ook op "volkomenheid": er zal volkomen rust en zekerheid zijn. Het is hier echter óók een tijdsaanduiding: "voor eeuwig". Aan deze rust en zekerheid zal nooit een einde komen!

Jes. 32:18:

"En mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen."

Het woordje "mijn" staat met een kleine letter. Het Hebreeuws kent geen hoofdletters of kleine letters in de tekst. Als de vertalers denken, dat het om God gaat, schrijven zij in de vertaling een hoofdletter. Hier zou dat feitelijk ook gedaan moeten zijn. De Heer spreekt hier over "Mijn volk". Israël is weer "Ammi", Gods volk. Na de bekering van Israël is zij weer Ammi en zal ze in een woonplaats des vre-

De toekomst van Israël

des wonen. Vandaag de dag is er geen vrede in het land, woont men niet in “welverzekerde woningen” en heeft men geen stille, geruste plaatsen. In de huidige joodse staat is men zijn leven niet zeker (aanslagen, terreur, dreiging van buurlanden). Dan zal men in alle rust leven; als ze zich bekeerd hebben en de Heer hen wedergebracht heeft.

7 – Jes. 44

Tot slot wil ik Jes. 44 lezen, de eerste vijf verzen. God geeft vrede, op voorwaarde van wedergeboorte, geloof, zoals Hij ons ook vrede gegeven heeft. En dat verbond wat met “vrede” verband houdt, dat zal geen stand houden.

Jes. 44:1:

1 Maar hoor nu Mijn knecht Jakob, en Israël, dien Ik verkoren heb!

2 Zo zegt de HEERE, uw Maker, en uw Formeerder van den buik af, Die u helpt: Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht, en gij, Jeschurun, dien Ik uitverkoren heb!

3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen.

4 En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de *wilgen* aan de waterbeken.

5 Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; en die zal zich noemen met den naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des HEEREN, en zich toenoemen met den naam van Israël.

De Heer spreekt hier tot Jakob en Israël, die Hij verkoren heeft. Hij is hun Maker en Formeerder. Hij zegt tot hen, dat ze door Hem geholpen worden en niet hoeven te vrezen. Dat kan alleen als zij tot geloof zijn gekomen, want anders hoeft men geen hulp van de Heer te verwachten.

In plaats van “Jakob en Israël” staat er in vers 2: “Jakob en Jeschurun”, waaruit volgt, dat Jeschurun een andere naam is voor Israël. Jeschurun betekent “de oprechte”. Israël blijkt een oprecht volk te zijn geworden.

Omdat het volk is wedergeboren, wordt het door de Heer gezegend. Daarvan is water (vers 3) een uitbeelding. Men was dorstig en droog (denk aan de dorre doodsbeenderen uit Ezech. 37), maar men zal dorsten naar gerechtigheid. Men ontvangt nieuw leven: Levend Water (Joh. 4:13,14).

Men zal uitspruiten als het gras. “Gras” is in de Bijbel een beeld van de natuurlijke mens, de mensheid; zelfs van het kortstondige leven van de natuurlijke mens (Jes. 40:6; 1 Petr. 1:24). Het gras zal uitspruiten, hetgeen een beeld is van nieuw leven, wedergeboorte. Israël zal uitspruiten, omdat het een gelovig volk zal zijn.

Israël zal uitspruiten als de wilgen aan de waterbeken. Ze was eerst een “treurwilg”, maar is nu wedergeboren. Het treuren is voorbij. Straks zal het wedergeboren Israël zeggen: “Ik ben des HEEREN”.

En dan volgt het prachtige vers van Jes. 44:6:

“Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, en zijn Verlosser, de HEERE der heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God.”

De HEERE, de Verlosser van Israël zal komen. Hij is de Eerste en de Laatste. Vanuit het boek Openbaring weten dan Wie Hij is: de Here Jezus Christus! (Opb. 1:8,17; 22:13). Buiten Hem is er geen God. Met andere woorden: Jehovah is niemand anders dan de Here Jezus Christus!

De toekomst van Israël

8 – Jes. 59

De laatste tekst op de kopie is Jes. 59. Jes. 59:20,21:

20 En er zal een Verlosser **tot** Sion komen, namelijk voor hen, die zich bekeren van de overtreding in Jakob, spreekt de HEERE.

21 Mij aangaande, dit is Mijn Verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op u is, en Mijn woorden, die ik in uw mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken, noch van den mond van uw zaad, noch van den mond van het zaad uws zaads, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid toe.

Vers 20 wordt door Paulus aangehaald in Rom. 11:26:

“En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal **uit** Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden.”

We vinden hier een subtiel verschil: Jesaja zegt, dat de Verlosser “**tot**” Sion zal komen, terwijl Paulus zegt, dat de Verlosser “**uit**” Sion zal komen. Beide uitdrukkingen zijn door de Heilige Geest geïnspireerd en staan in het betrouwbare Woord van God. Beide is waar: De Heer zal “uit” het hemelse Sion komen; “tot” het aardse Sion. “Sion” is een andere aanduiding voor Jeruzalem.

Voor wie Hij zal komen, staat er hier gewoon bij: voor degenen, die zich bekeren van de overtreding in Jakob. Die Verlosser blijkt volgens Jes. 44 de Here Jezus Christus te zijn. Als men zich bekeert, zal Hij verschijnen op de Olijfberg. Dan wordt er een nieuw verbond van kracht, waarover ook Jer. 31 spreekt. Dat verbond houdt in, dat de Heer Zijn Geest zal geven. Hij zal Zijn Woord in hun mond leggen; tot in eeuwigheid. Het nieuwe verbond is een eeuwig verbond, wat straks voor Israël realiteit zal worden.

Slot.

In deze studie hebben we ons verdiept in de toekomst van Israël. De Schrift is heel duidelijk. Er staan de huidige joodse staat nog zware tijden te wachten, omdat het een staat is in ongelof. De 70^{ste} week moet nog steeds komen; bestaande uit 3½ jaar “vrede”, gevolgd door 3½ jaar grote verdrukking. Dan, aan het einde van de 70^{ste} week zal het overblijfsel de Naam des HEEREN aanroepen. De Naam Jehovah wordt momenteel door geen enkele jood uitgesproken; uit angst, dat men die Naam misbruikt (n.a.v. Ex. 20:7: “Gij zult den Naam des HEEREN uws Gods niet ijdelijk gebruiken”). In hun grote nood zal men die Naam wel aanroepen. Dan zal Hij verschijnen. Hij zal blijken Jezus van Nazareth te zijn, Die door hun voorvaders werd gekruisigd. Hij is de Messias, de Here Jezus Christus, Die voor eeuwig zal regeren. Zijn koninkrijk wordt (zichtbaar in deze wereld) als eerste over Israël opgericht. Een geweldige toekomst voor Zijn volk!

Als u liefde heeft voor het volk Israël en dat gestalte wilt geven, dan is de beste manier: steun broeders en zusters, die werken onder het joodse volk vandaag de dag. Een organisatie, die zich wereldwijd inzet om het evangelie aan de joden te brengen, is “Stichting Israël en de Bijbel”. Deze stichting kan uw hulp goed gebruiken. Kent u zelf joden, aan wie u het evangelie wilt vertellen: bij deze stichting zijn (gratis, maar een donatie is welkom!) Hebreeuwse Bijbels te bestellen. Het zijn Bijbels met aan de ene kant de Hebreeuwse tekst en aan de andere kant de tekst in de taal, die u wilt (in ons land Nederlands). De joden hebben het Oude Testament, maar ze hebben het Nieuwe Testament hard nodig, want daarin wordt juist geopenbaard, samen met het O.T., dat hun Messias, de Here Jezus Christus, Degene is in Wie ze zouden geloven, om eeuwige zaligheid te ontvangen.